

Μεστή και ενδιαφέρουσα ημερίδα του Συνδέσμου Σιφνίων

ΣΙΦΝΟΣ: Τουρισμός 2018... Προοπτικές 2019"

Στις 24 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στη Στέγη του Συνδέσμου Σιφνίων η προγραμματισμένη Ημερίδα με θέμα: "ΣΙΦΝΟΣ: Τουρισμός 2018... Προοπτικές 2019"

Διοργανώτης της Ημερίδας ήταν ο Σύνδεσμος Σιφνίων με συνδιοργανωτές τον Σύλλογο Ιδιοκτητών Ενοικιαζόμενων Διαμερισμάτων και Δωματίων Σίφνου, τον Σύλλογο Επαγγελματιών, Εμπόρων και Επισιτισμού Σίφνου και τον Ελληνορωσικό Σύνδεσμο Φιλίας και Συνεργασίας.

Εκ μέρους του Συνδέσμου Σιφνίων καλωσόρισε όλους τους συμμετέχοντες και απηύθυνε χαιρετισμό ο Πρόεδρος **Αντώνης Γ. Ζαμπέλης** ο οποίος τόνισε ότι η Σίφνος έχει μπει σε μία κρίσιμη καμπή σχετικά με το τουριστικό της προϊόν. Ειδικότερα σημείωσε ότι

- η τοπική κοινωνία μέσα από συλλογικές διαδικασίες θα πρέπει ν' αποφασίσει σε ποιους τουρίστες θέλει ν' απευθυνθεί,
- θα πρέπει οι υποδομές του νησιού (απορρίμματα, πόσιμο νε-

ρό, δημόσια ασφάλεια, ασφαλείς λιμάνι, πολιτιστικό προϊόν κ.λπ.) να ιεραρχηθούν σωστά και αποτελεσματικά και

• θα πρέπει να μελετηθεί από την νέα δημοτική αρχή ένα σύστημα έμμεσων χρεώσεων στον εισερχόμενο τουρισμό, ούτως ώστε να επιμερίζονται οι καταναλώσεις των υποδομών εκεί που αναλογούν.

Ο Έπαρχος Σίφνου & Μήλου, **Νίκος Γ. Βενάκης**, λόγω εκτάκτου Περιφερειακού Συμβουλίου στην Ρόδο, δεν μπόρεσε να παρευρεθεί και απέστειλε σχετικό χαιρετισμό όπου προτρέπει τον διοργανωτή και τους συνδιοργανωτές να πραγματοποιήσουν την ίδια εκδήλωση τον προσεχή Μάρτιο στην Σίφνο, ούτως ώστε να συμμετάσχει περισσότερος κόσμος και να ακουστούν οι απόψεις των ντόπιων. Η πρόταση του Έπαρχου έγινε αποδεκτή με ενθουσιασμό και αποφασίσθηκε η εκδήλωση να επαναληφθεί την Άνοιξη στην Σίφνο.

Ο Δήμαρχος Σίφνου **Ανδρέας Ν. Μπαμπούνης** ο οποίος επίσης

λόγω του βεβαρμένου προγράμματός του, δεν μπόρεσε να παρευρεθεί, απέστειλε σχετικό χαιρετισμό, εκτενής αποσπάσματα του οποίου δημοσιεύουμε στη συνέχεια.

Παραθέτουμε επίσης την παρέμβαση της **Μαρίας Ναδάλη**, με την ιδιότητα του επικεφαλής της νέας δημοτικής παράταξης "Καινούργια Μέρα", στην πρώτη της δημόσια παρουσία.

Ο Πρόεδρος του Ελληνορωσικού Συνδέσμου Φιλίας και Συνεργασίας κ. **Ιωάννης Τζέν** τόνισε ότι η συνεργασία του Συνδέσμου και του Συνδέσμου Σιφνίων με την υπογραφή του σχετικού μνημονίου μεταξύ των δύο σωματείων, θα ανοίξει ένα νέο παράθυρο συνεργασίας μεταξύ της Ρωσίας και της Σίφνου με ενδυνάμωση των τουριστικών, πολιτιστικών, θρησκευτικών και οικονομικών σχέσεων με θετικές συνέπειες για τον τοπικό πληθυσμό.

Οι δύο παριστάμενοι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ Κυκλάδων, **Νίκος Σურμαλένης** και **Αντώνης Συρί-**

γος τόνισαν στις σύντομες παρεμβάσεις τους την αναγκαιότητα της ισόρροπης ανάπτυξης των νησιών μας και την συμβολή των τοπικών κοινωνιών Χαϊρέτσαν την συμβολή του Ελληνορωσικού Συνδέσμου σ' αυτή την προσπάθεια και πληροφόρησαν τους παρισταμένους για τα μέτρα ανάπτυξης του τουρισμού που πήρε η κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να υπάρξει κατακόρυφη άνοδος του τουρισμού τα τελευταία χρόνια.

Κεντρικοί ομιλητές της Ημερίδας, την οποία συντόνισε ο **Νίκος Βερνίκος**, ήταν η **Μαρία Μαντζουράνη**, που μετέφερε τις απόψεις της Προέδρου του Συλλόγου Ενοικιαζόμενων Διαμερισμάτων και Δωματίων **Μόσχας Διαρεμέ**, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Επαγγελματιών, Εμπόρων και Επισιτισμού **Θωδωρής Πολενάκης** και ως εκπρόσωπος του Ελληνορωσικού Συνδέσμου Φιλίας ο κ. **Λουκάς Ντόβας**, Τουριστικός Σύμβουλος και Κοσμήτορας του Συνδέσμου. Στη συνέχεια παρα-

Συνέχεια στη σελ. 6

Το φετινό Ημερολόγιο της 90χρονης Αδελφότητας μας

Με διπλό εξώφυλλο - σύνθεση από εξώφυλλα ημερολογίων παλιότερων χρόνων, με εξαιρετικές - όπως πάντα άλλωστε - φωτογραφίες του **Αυγερινού Ναρλή** στα φύλλα των μνημών και με το κείμενο που ακολουθεί, όπου το Δ.Σ της Αδελφότητας προλογίζει το επετειακό ημερολόγιο του 2019, της χρονιάς που συμπληρώνονται 90 χρόνια συνεχούς παρουσίας και δράσης του σωματείου στη σιφναϊκή κοινωνία, κυκλοφορεί το ημερολόγιο μας. Θα σταλεί ταχυδρομικά στους συνδρομητές της εφημερίδας αλλά και θα διανεμηθεί από τα μέλη του Δ.Σ. Είναι κοινότυπο να πούμε **μην το χάσετε!**

Δεν αισθανόμαστε όμως καθόλου κοινότυπα να ευχθούμε σε όλους τους αναγνώστες της εφημερίδας, σε όλους και όλες τους συμπατριώτες, τις συμπατριώτισσες, τους πολυάριθμους φίλους και φίλες της Σίφνου, από καρδιάς, μια Καλή Χρονιά, δημιουργική, ευτυχισμένη και ελπιδοφόρα.

Το προλόγισμα του Δ.Σ.:
"Συμπληρώνονται εφέτος 90 χρόνια γόνιμης και δημιουργικής ζωής της Αδελφότητας Σιφνίων "Αγ. Συμεών".

Ενεννία χρόνια αδιάκοπης πορείας με μοναδικό οδηγό την αγάπη για το ωραίο νησί μας και τον σεβασμό στη μακραίωνη ιστορία του.

Ενεννία χρόνια αφιερωμένα στη Σίφνο μας, στους ανθρώπους της, στον πολιτισμό και στις παραδόσεις της.

Γιορτάζοντας, λοιπόν, τα 90α γενέθλια της Αδελφότητάς μας, επιλέξαμε να "στολιίσουμε" τις πρώτες σελίδες του Ημερολογίου μας, -που εδώ και δεκαετίες ανελλιπώς εκδίδεται από την Αδελφότητά μας και αποτελεί το βασικό οικονομικό της πόρο,- με εξώφυλλα ημερολογίων μας από το κοντινό αλλά και το μακρινό παρελθόν.

Τις θαυμάσιες φωτογραφίες που κοσμούν τον κάθε μήνα και τις οποίες μας πρόσφερε για μια ακόμα φορά, ανιδιοτελώς, ο Αυγερινός Ναρλής συνοδεύουν στίχοι από "σιφναϊκά κάλαντα" που η Μαργαρίτα Βασταρδή σταχυολόγησε από τεύχη της πρώτης περιόδου των "Σιφναϊκών Νέων" (1947 - 1964).

Πίστη και ευχή μας να συνεχίσει η Αδελφότητά μας για πολλά χρόνια ακόμα την ευδοκίμη και δημιουργική της πορεία, με τη δική σας πάντα συμβολή αλλά και με όλων των Σιφνιτών και αυτών που μένουν στο νησί και αυτών που ζουν μακριά του.

Οφείλουμε ολόθερμες ευχαριστίες στους χορηγούς του Ημερολογίου μας, τον κ. **Τοτί Δ. Βερνίκο**, την κ. **Μαρία Ν. Καλογήρου** και τον **Μιχάλη Παλόπουλο**. Η δική τους οικονομική στήριξη εξασφάλισε την απρόσκοπτη έκδοση του Ημερολογίου.

Ευχαριστούμε τον **Αυγερινό Ναρλή** για τις φωτογραφίες, τους συνεργάτες της Art Hellas που επιμελήθηκαν, για μια ακόμη χρονιά, τον σχεδιασμό και την εκτύπωση του ημερολογίου μας.

Ευχαριστίες και σε όλους εσάς, που με την υλική και ηθική συνδρομή σας, δίνετε δύναμη στην Αδελφότητά μας, να πορεύεται μαζί με τα "Σιφναϊκά Νέα", ακμαία μέσα στο στροβίλισμα του χρόνου.

Ας φέρουν τα 90 χρόνια της Αδελφότητας ένα μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας στα δύσκολα χρόνια που ζούμε και το 2019 ας ανατείλει πιο φωτεινό για τον καθένα μας, για τους δικούς μας, για το νησί μας, για τη χώρα μας.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Σιφνίων "ο Αγ. Συμεών"
Μαργαρίτα Βασταρδή Πρόεδρος Μόσχα Ανδρυσάκη Αντιπρόεδρος
Γιώργος Συναγριδής Γραμματέας Κώστας Ν. Καλογήρου Ταμίας
Τα μέλη: Ζέτα Ανδρακάκου (Καλογήρου) Αντώνης Κ. Ατσόσιος
Απόστολος Ν. Κρούστις Γιώργος Μπελιός
Σάββας Συρμόπουλος

Επιμέλεια Έκδοσης: Μαργαρίτα Βασταρδή - Γιώργος Συναγριδής

Ενισχύεται το Ιατρείο!

Όπως η εφημερίδα μας είχε ενημερώσει τους αναγνώστες της από τον περασμένο Ιούνιο, [και όπως "αλιεύσαμε" από την ι-

στοσελίδα ΑΙΓΑΙΟ 365 GR] η υπόθεση που δόθηκε στο Περιφερειακό Συνέδριο Ν. Αιγαίου από τον Υπουργό Αναπληρωτή Υγείας κ. Π. Πολάκη υλοποιείται με το τέλος του έτους και δύο νέοι εργαζόμενοι ενισχύουν το δυναμικό του Ιατρείου μας. Δύο εργαζόμενοι που ήταν απαραίτητοι για την εύρυθμη λειτουργία του ιατρείου, που τους ζητούσε για πολλά χρόνια. Μία επί πλέον νοσηλεύτρια, η **Κατερίνα Χρύσου** ώστε να ελαφρυνθεί κάπως το έργο της **Βασιλικής Γαϊτάνου**, που κράτησε αυτό το κομμάτι της λειτουργίας για πολλά χρόνια με υ-

περάνθρωπες προσπάθειες και αυταπάρνηση. Και ένας ακτινοδιαγνώστης, ο **Νίκος Βεντούρης** για να λειτουργήσει ως ειδικευμένο στέλεχος το ακτινολογικό μηχανήμα, που για χρόνια "σκούριαζε" και κατόπιν λειτούργησε χάρις επίσης στην αυταπάρνηση του **Νίκου Κακάκη**. Παράπλευρο όφελος και το γεγονός ότι δύο ειδικευμένοι νέοι άνθρωποι από τη Σίφνο, βρήκαν δουλειά σε αυτό που έχουν διδάχθει και θα την ασκήσουν στον τόπο τους.

Τώρα πρέπει να συνεχιστούν οι προσπάθειες ώστε να συμπληρωθεί και το απαραίτητο ιατρικό δυναμικό! **μ.α**

Πρόσκληση

Ο Σύνδεσμος Σιφνίων και η Αδελφότητα Σιφνίων ο Αγ. Συμεών" σας καλούν στην καθιερωμένη γιορτή που κάνουν για την κοπή της πίτας και την βράβευση των νέων Σιφνιτών σπουδαστών, την Κυριακή 20 Ιανουαρίου 2019 και ώρα 11.00 π.μ. στον φιλόξενο χώρο του Συνδέσμου Σιφνίων "Το σπίτι της Σίφνου" (Ιθάκης 24 και Ι. Δροσοπούλου, Κυψέλη).

Σας περιμένουμε με χαρά
Τα Δ.Σ.

Η Αδελφότητα Σιφνίων "Άγιος Συμεών" και τα "Σιφναϊκά Νέα" σας εύχονται
Χαρούμενες Γιορτές

Επελέγη ο ανάδοχος

Για το έργο της αποχέτευσης

Το φύλλο ήταν στο στάδιο έκδοσης, όταν, στις 10 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε η δημοπρασία για την ανάληψη του έργου της αποχέτευσης των κεντρικών οικισμών του νησιού μας, έργο εξαιρετικά σημαντικό, που ήταν "όνειρο" των τελευταίων 50 χρόνων. Για τη δημοπράτηση ενημερώσαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας.

Όπως μας ενημέρωσε ο Έπαρχος Μήλου συμπατριώτης μας **Νίκος Βενάκης** και τον ευχαριστούμε γι' αυτό, που "έτρεξε" για την... ωρίμανση του έργου, που ασχολήθηκε δηλαδή σοβαρά για να φτάσει σε ένα πρώτο θετικό σταθμό, στη δημοπρασία παρουσιάστηκαν τρεις διεκδικητές εκ των οποίων οι δύο κατέθεσαν πλήρη φάκελο και στις 14 του Δεκεμβρίου ανακοινώθηκε τελικά η επιλογή του ενός. Σύμφωνα με τη διακήρυξη ο μειοδότης ανάδοχος - αν δεν υπάρξουν ενστάσεις - θα υπογράψει τη σχετική σύμβαση με την Περιφέρεια Ν. Αιγαίου και πρέπει να παραδώσει το έργο σε 24 μήνες από την υπογραφή.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Γιάννης Σιγάλας και η Μαρία Βενιού απέκτησαν στον Αρτεμώνα κοριτσάκι. Να τους ζήσει.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

• Στην Παναγία Σουμελά βαφτίστηκε το αγοράκι του Κώστα Θεοδωρίδη και της Μαρίας Ι. Φαραύτη και ονομάστηκε Παναγιώτης. Νονοί του ο Ιωάννης Περίφανος και η Καλλιόπη Μπασιά.
• Βαφτίστηκε στην Αγία Αικατερίνη Καμαρών το κοριτσάκι του Χρήστου Γκούμα και της Ελένης Ζαμαρία και ονομάστηκε Ευαγγελία. Νονά του η Κατερίνα Καρούδη.
• Βαφτίστηκε στον Προφήτη Ηλία Παλαιάς Πεντέλης το αγοράκι του Γρηγόρη Λεμπέση και της Σωτήριας Παλιάκη και ονομάστηκε Πέτρος. Νονός του ο Ιωσήφ Δαμανάκης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΡΑΝΤΖΗ

Μετά από σύντομη ασθένεια άφησε την τελευταία της πνοή, στο σπίτι της στα Εξάμπελα η καλή συμπολίτισσά μας Ευαγγελία Φραντζή. Η εκλιπούσα ήταν μια γυναίκα προικισμένη με δύναμη ψυχής, ανθρωπιά και καλοσύνη. Είχε την μεγάλη ατυχία να χάσει πολύ νωρίς τον άντρα της και να μείνει μόνη με δύο μικρά παιδιά. Παρά τον μεγάλο πόνο και τις αντίξοες συνθήκες, κατόρθωσε να σταθεί στα πόδια της, να γίνει μάνα και πατέρας μαζί γλυκαίνοντας με την αγάπη και την στοργή της τον πόνο της ορφάνιας που είχε χαράξει την ψυχή των παιδιών της.

Κι εκείνα την αντάμειψαν με την φροντίδα και την τρυφερότητα τους που πολλαπλασιάσε η παρουσία των εγγονών της. Στην κηδεία της στον Αγ. Νικόλαο των Εξαμπελών την αποχαιρέτησε πλήθος συγγενών και φίλων και η Ελένη Τρούλλου της απηύθυνε το ύστατο χαιρετίσμα λέγοντας:

Αγαπημένη μας εξαδέλφη Ευαγγελία.

Ήσουν πάντα η αγαπημένη και ξεχωριστή εξαδέλφη μας από τον Αντώνη μου και εμένα. Θυμάμαι πως τον ακολουθούσες και τον παρακολουθούσες στις ομιλίες, στις μοναδικές προβόλες για τη Σίφνο του και όχι μόνο. Ήσουν μια αξιολάτρευτη και αξιοθαύμαστη ΜΑΝΑ!!! Μπόρεσες μόνη να μεγαλώσεις και να αναθρέψεις με τον καλύτερο τρόπο τα δύο αξια παιδιά σου. Αλλά και αυτά με τη σειρά τους σταθήκαν κοντά σου, δίπλα σου με όλη τους την αγάπη και το σεβασμό για να μπορέσεις να περάσεις, όσο πιο ανώδυνα γινότανε τις δύσκολες μέρες και ώρες της αρρώστιάς σου.

Η μοίρα η κακή σε χτύπησε με τον πιο σκληρό της τρόπο, σαν πήρε πολύ - πολύ νωρίς, το στήριγμά σου, το Δημήτρη σου. Έμεινες με δύο μωρά στην αγκαλιά σου και από εκείνη την ώρα ήσουν και μάνα και πατέρας.

Εσύ, μια ευάλωτη γυναίκα κατάφερες και στάθηκες όρθια και αλύγιστη για να τα βγάλεις πέρα, όσο πιο καλά μπορούσες.

Μεγάλωσες και ανατρέφες στο σπίτι δύο αξιόλογων ανθρώπων του Αντώνη Λεμονή Διευθυντή Τηλεγραφείου, αδελφού της μητέρας σου, και την δασκάλα Ευγενία, που μέχρι και τώρα την αποκαλούν κυρία Ευγενία, εξαιτίας της διδασκαλικής της δραστηριότητας.

Σε ένα σπίτι πάντα ανοικτό με τους πιο επιλεκτικούς φίλους ντόπιους, ξένους και υπαλλήλους που υπηρετούσανε τότε στη Σίφνο, σου δώσανε μια σωστή και ανάλογη ανατροφή.

Τώρα είσαι στην αγκαλιά του Δημήτρη σου και όλων των αγαπημένων σου προσώπων.

Εύχομαι και είμαι σίγουρη πως ο Πανάγαθος και Παντοδύναμος Θεός θα σε δεχθεί κοντά του για όλες τις καλές σου πράξεις που από αυτές ελάχιστες γνώριζαν άλλοι, εκτός από σένα.

Σε ποιον αρνήθηκες να τον βοηθήσεις, όταν σε χρειαζότανε σε ο,τιδήποτε είχε ανάγκη. Πάντα με το γλυκό σου χαμόγελο. Θα σε θυμάμαστε πάντα με αγάπη και τον ανάλογο σεβασμό.

Αιωνία σου η μνήμη αγαπημένη μας Ευαγγελία.

Γ.Π.

ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΜΑΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

Έφυγε από τη ζωή σε σεβαστή ηλικία ένας ακόμη Σιφνιός από την παλιά προπολεμική γενιά, ο αγαπητός Σπύρος Ματζουράνης.

Ο εκλιπών γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σταυρί μέσα σε μία αγαπημένη πολυμελή οικογένεια. Από τον πατέρα του Γιώργο, που για αρκετά χρόνια υπηρέτησε ως Κοινοτάρχης της τότε Κοινότητας Απολλωνίας, και από τη μητέρα του διδάχθηκε την αγάπη για το νησί μας, την πίστη στο Θεό και τους Αγίους, τον σεβασμό στα ήθη και τα έθιμά μας, την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά.

Επαγγελματικά ακολούθησε το δρόμο της θάλασσας και μετά την συνταξιοδότησή του «άραξε» στο Πάνω Πεταλί, αφού είχε παντρευτεί με την εξαίρετη Παναπεταλιανή Κατερίνα Πανώριου. Αν και δεν απέκτησαν παιδιά, η αμέριστη φροντίδα και αγάπη των ανιψιών τους ισορροπούσε την έλλειψη.

Διετέλεσε για πολλά χρόνια επίτροπος στον Άη-Γιάννη Πάνω Πεταλιού, προσφέροντας αγόγγυστα χρόνο και κόπο για την συντήρηση και διατήρηση του περιβλεπτού ναού καθώς και των εκκλησιών της Ενορίας του.

Τον τελευταίο καιρό, καθώς ο χρόνος βράινε στους ώμους του, αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας που, λίγο πριν το τέλος του, τον έφεραν στην Αθήνα για νοσηλεία. Δυστυχώς όμως αυτή τη φορά δεν μπόρεσε να κερδίσει τη μάχη και υπέκυψε στο μοιραίο.

Με την φροντίδα της γυναίκας του και των ανιψιών του η σωρός του μεταφέρθηκε στη Σίφνο. Η εξόδιος ακολουθία ψάλθηκε στον αγαπημένο του Άη-Γιάννη και η ταφή έγινε στο Κοιμητήρι του Άη-Παύλου μέσα σε κλίμα συγκίνησης, θλίψης και αγάπης.

M.B.

ΠΟΠΗ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Λίγες μέρες ύστερα από τη φίλη της Λώρα Τσάλτα έφυγε από τη ζωή άλλη μία από τις αγαπημένες μητέρες των παιδικών μας φίλων και χρόνων, η Πόπη Δημητριάδη. Δεν ήταν η ίδια Σιφνιά αλλά παντρεύτηκε τον Δημήτρη Δημητριάδη, αδελφό του Γιάννη Δημητριάδη από την Καταβατή, και ερχόταν στη Σίφνο, στις Καμάρες, κάθε καλοκαίρι, από το 1958. Τον είχε γνωρίσει στο Σπύρινγκ, όπου εκείνος ήταν έφορος της ομάδας μπάσκετ και εκείνη έπαιζε πλειμέικερ. Σε μένα, που έπαιζα ερασιτεχνικό μπάσκετ, μια μητέρα φίλου που έπαιζε σε μια από τις καλύτερες γυναικείες ομάδες της Ελλάδας ήταν έφορος της ομάδας μπάσκετ και εκείνη έπαιζε πλειμέικερ. Σε μένα, που έπαιζα ερασιτεχνικό μπάσκετ, μια μητέρα φίλου που έπαιζε σε μια από τις καλύτερες γυναικείες ομάδες της Ελλάδας ήταν αντικείμενο θαυμασμού, όπως και το ότι ήταν κοινωνικά φίλη με κάποιους από τους θρύλους του ελληνικού μπάσκετ, τον Αλιπράντη, τον Κολοκυθά, τον Τρόντζο. Θυμάμαι ότι τον ρόλο που είχε στο μπάσκετ, της οργανώτριας που έπαιρνε θετικές πρωτοβουλίες, τον είχε και στο σπίτι, στο γιό της τον Κωστή, στα αγαπημένα της εγγόνια, τον Δημήτρη και τον Νίκο, αλλά και στην ευρύτερη παρέα της. Πάντα με το χαμόγελο ήταν έτοιμη να δώσει συμβουλές και οδηγίες. Η οικογένεια Δημητριάδη ήταν από τους πιο στενούς φίλους των γονέων μου, όπως και οι οικογένειες Τσάλτα, Κωνσταντοπούλου, Πετροπούλου, Φιλίππου και Περβολοράκη, Σιφνιοί όλοι της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Την εποχή που στη Σίφνο δεν υπήρχε ακόμη τουρισμός και οι δρόμοι ήταν πολύ λιγότεροι, θυμάμαι μεγάλες οικογενειακές εκδρομές και πεζοπορίες προς τη Χρυσοπηγή, τη Χερσόνησο, τον Άη Σώστη, το Βαθύ, που βοήθησαν και εμάς, τα παιδιά, να ανακαλύψουμε και να αγαπήσουμε τη Σίφνο, να χτίσουμε τις δικές μας φιλίες. Τα χρόνια πέρασαν, από την παρέα εκείνων των γονέων μας πολλοί έχουν πια φύγει. Θα τους θυμάμαστε πάντα. Σε εμάς τους νεότερους ανήκει το καθήκον να ποιούμε ένα μεγάλο "ευχαριστώ" σε όλους εκείνους, όπως και τώρα στην κυρία Πόπη, μαζί με ένα "καλό ταξίδι".

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΦΛΩΡΑΣ

Μου συνέβη κάτι που δεν θα ξεχάσω ο' όλη μου τη ζωή. Στα ογδόντα τέσσερα μου χρόνια, αξιώθηκα να κατενοώσω τη μεταστάσα, γλυκιά μου δασκάλα, αγαπημένη μου θεία **Φλώρα Ζαμαρία-Βασταρδή**. Την γνώρισα σε ηλικία έξι χρονών, όταν πήγα στο δημοτικό σχολείο Κάστρου στη Σίφνο. Εκείνη τότε κοπέλα, με τον ενθουσιασμό της πρωτοδιόριστής ήλθε για να μας οδηγήσει στο δρόμο της μάθησης. Αυτή η γλυκιά και ευαίσθητη κοπέλα μου άνοιξε τα μάτια, μου έμαθε την αλφαβήτα. Αλλά τι να πρωτοθυμηθώ γι' αυτήν... Ήταν τόσο ευαίσθητη που όταν αναγκαζόταν να μας δώσει ένα-δύο χτυπήματα στις παλάμες, μετά κλεινόταν στο γραφείο και έκλαιγε. Την βλέπαμε βγαίνοντας να σκουπίζει τα μάτια της. Κατάφερνε να κάνει μάθημα συγχρόνως και στις έξι τάξεις του σχολείου και πάντα με τον ευγενικό και γλυκό της τρόπο. Είχαν γίνει φίλες με τη μάνα μου και το μεσημέρι ερχόταν στο σπίτι μας. Η μάνα μου προσπαθούσε με το ζόρι να της δώσει λίγο από το κατοχικό μας φαγητό. Ξεκουραζόταν λίγο και επέστρεφε πάλι στο σχολείο το απόγευμα. Έτσι πέρασε η σχολική μου περίοδος στη Σίφνο. Το 1947 που ήλθαμε στον Πειραιά για να πάω Γυμνάσιο, ξαναβρεθήκαμε. Εμείς στην Καστέλα και εκείνη στην Παπαστράτου. Αργότερα, παντρεύτηκε τον θείο Γιάννη Βασταρδή, άνθρωπο του ίδιου χαρακτήρα με εκείνη. Γλυκός και καλοσυνάτος. Απέκτησαν μια υπέροχη κόρη, αντάξιά τους την Μαργαρίτα. Ακολούθησε και αυτή τον ίδιο δρόμο της εκπαιδευτικής. Πανάξια κόρη, στάθηκε στη μάνα της ως το τέλος στα εκατόν πέντε της χρόνια. Ο θείος Γιάννης έφυγε νωρίς. Τώρα πάντως είναι μαζί και είμαι σίγουρος ότι θυμούνται τη ζωή τους και τις αναμνήσεις τους, μη παραλείποντας να ευλογούν την αγαπημένη τους Μαργαρίτα. Σεβαστή και γλυκιά μου δασκάλα, αγαπημένη μου θεία Φλώρα, με πολλή συγκίνηση σε αποχαιρέτητα, ασπάζοντας με σεβασμό το μέτωπό σου. Αυτή τη στιγμή που γράφω ξέρω πως αναπαύεσαι στην τελευταία σου κατοικία στον Άη-Παύλο.

Άς είναι ελαφρό το Σιφνέικο χόμα που σε σκεπάζει.

Αιωνία σου η μνήμη και καλή αντάμωση.

Θοδωρής Αλεξίου

Στη θεία μου Φλώρα Βασταρδή

Η ψυχική σου δύναμη είχε δικό της χρώμα, ξεπέρασε τα όρια και της ζωής ακόμα.

Φεύγεις αλλά δεν χάνεσαι και του Θεού η Χάρη, θα βγει με φωτιστέφανο για να σε συνοπάρει.

Κι εμείς στον κήπο της ζωής που ζήσαμε μαζί σου, στη Μαργαρίτα βλέπουμε την αύρα της ψυχής σου.

Φλώρα Γεωργουλά

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΦΛΩΡΑ ΒΑΣΤΑΡΔΗ

Αγαπημένη μας πολυσεβαστή "κυρία Φλώρα" δεν είμαι η κατάλληλη για να παρουσιάσω τη ζωή και το έργο σου, αλλά δεν μπορώ να μη σου πω το τελευταίο Α-ντίό μου.

Δυστυχώς, όταν σε φέρανε στη Σίφνο σου δεν ήμουν εδώ αλλά στη γειτονική Κίμωλο για το πανηγύρι της Οσίας Μεθοδίας, που πηγαίνω κάθε χρόνο και άναψα το κεράκι και για σένα.

Θυμάμαι κάθε φορά που ερχόμουνα να σε δω ή για να φέρω τα κείμενα του Αντώνη μου για την εφημερίδα, μου έλεγες: "καλώς την Ελενίτσα μου, σε θυμάμαι μικρή που ερχόμουνα στο Κάστρο με τα πλεκτά φορεματάκια σου που σου έπλεκε η μανούλα σου και τους μεγάλους και ωραίους φίδογκους που σου φορούσε στα μαλλιάκια σου".

Ήτανε τα γλυκά της λόγια με το απέραντο χαμόγελο που με συγκινούσαν κάθε

φορά. Σε αγαπούσα και σε θαύμαζα με όλη τη δύναμη της καρδιάς μου.

Θυμάμαι πολύ έντονα που ανέφεραν ότι πριν παντρευτεί τον αξιόλογο και ισάξιο της κυρ Γιάννη, είχε διορισθεί ως δασκάλα στο Κάστρο της Σίφνου.

Κάθε μέρα ένα παιδάκι του Σχολείου, για να μην κατεβαίνει με τα πόδια η δασκάλα, πήγαινε στον Αρτεμώνα μ' ένα γαϊδάρι που του είχε δώσει ο θείος του, την έπαιρνε πρωί - πρωί, γιατί το Σχολείο έπρεπε να αρχίσει στην ώρα του και κατεβαίνανε από το μονοπάτι με τα σκαλάκια.

Ο μικρός είχε στο χέρι του, ένα τσιουράκι για να χτυπά το γαϊδουράκι να προχωράει πιο γρήγορα.

Όπως σήκωνε το τσιουράκι χτυπούσε πιο πολύ το χέρι της δασκάλας που κρατούσε το σουμάρι, έτσι έβγαζε το άχι του για την όλη ταλαιπωρία του, γιατί εξαιτίας της ξυπνούσε πιο πρωί, από τα άλλα παιδάκια και το βράδυ το ίδιο δρομολόγιο.

Τότε τα σχολεία έκαναν μάθημα το απόγευμα και το Σάββατο. Το μεσημέρι στο κενό έκανε ιδιαίτερο μάθημα στο μικρό, αυτή ήταν η αμοιβή του, είχε κανονιστεί από τους δικούς του.

Αλλά στην μικρή ηλικία που ήτανε πώς να καταλάβει την ωφέλεια που είχε.

Όμως αυτό τον ενοχλούσε τρομερά, γιατί δεν προλάβαινε ούτε να παίξει.

Μου τα διηγίταν ο ίδιος μεγάλος πια. Δυστυχώς έφυγε από τη ζωή σε μικρή ηλικία.

Αν συναντηθούνε ίσως της ζήτησει τη συν γνώμη του, γιατί δεν ξέρω αν είχανε συναντηθεί μετά το Δημοτικό. Αυτά τα λίγα λόγια αγάπης και απέραντου σεβασμού στη μεγάλη και γλυκιά ΔΑΣΚΑΛΑ.

Καλό παράδεισο

αγαπημένη μας κυρία Φλώρα

Ελένη Αντ. Τρούλου

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 30 Δεκεμβρίου 2018, ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ. τελούμε στον Άγιο Ελευθέριο Γκίζη το 40ήμερο μνημόσυνο για τον αγαπημένο μας **Σπύρο Γ. Ματζουράνη**.

Παρακαλούμε τους συγγενείς και τους φίλους να έρθουν να συμπροσευχηθούν μαζί μας για την ανάπαυση της ψυχής του.

Η σύζυγος Αικατερίνη

Τα αδελφία - Τα ανίψια

Οι λοιποί συγγενείς

• Στις 10 του μηνός στο Νεκροταφείο Ελευσίνιας τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της **Ζαφειρούλας - Μενεγάκη** για τους έξι μήνες αποουσίας από την ζωή.

Στη μάνα μας

Μανούλα άραγε γιατί να φύγεις μακριά μας τόσο πολύ βαρέθηκες που ήσουν κοντά μας;

Έφυγες τόσο γρήγορα και έτσι ξαφνικά και πως να το πιστέψουμε πως είσαι μακριά;

Έξι μήνες πέρασαν από το θάνατό σου κι ακόμα να πιστέψουμε στον ξαφνικό χαμό σου!

Τα παιδιά σου

Άχ βρε μανούλα μου γλυκειά ακόμα να πιστέψω ότι δε θα σε δω ξανά και πως να το αντέξω.

Μου λείπεις Ζαφειράκι μου μου λείπεις και υποφέρω μακάρι να 'ταν εύκολο πίσω για να σε φέρω!

Πέρναει γρήγορα ο καιρός που είσαι μακριά μας μανούλα μου σε θέλαμε όλοι εμείς κοντά μας!

Να τον αντέξω δε μπορώ τον ξαφνικό χαμό σου γιατί ήμουν πολύ μακριά και όχι στο πλευρό σου!

Η κόρη σου Γεωργία

ΝΕΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

• **Χριστοφόρου Κων/να (το γ. Βιν-ρηή)** πέτυχε στη Φαρμακευτική Σχολή του Παν/μίου Πατρών.

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΕΡ/ΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΣΙΦΝΟΥ "ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ"
e-mail: ispi.sifnou@gmail.com

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Στους δύσκολους καιρούς της κρίσης που ο κάθε σύλλογος, εν όψει εορτών προπαθεί με διάφορες εκδηλώσεις να ενισχύσει το ταμείο του, είχαμε μια διαφορετική και ξεχωριστή δράση. Ο Σύλλογος Γυναικών Σίφνου "το Σμάρ" διοργάνωσε παζάρι με σκοπό τη βοήθεια της αερομεταφοράς.

Αυτό σήμαινε κόπο, πολύτιμο δικό τους χρόνο πριν και κατά τη διάρκεια της εκδήλωσής τους. Με πολύ κέφι, χαρά και ευτυχία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους. Παρέδωσαν στο Ίδρυμα Στήριξης Περιφερειακού Ιατρείου Σίφνου το χρηματικό ποσό των **-720- ευρώ**.

Το "Ευχαριστώ" είναι το λιγότερο που μπορούμε να εκφράσουμε. Τα μηνύματα προσφοράς, αγάπης και αλληλεγγύης είναι οι καλύτερες ευχές για τις άγιες μέρες που έρχονται.

Καλές Γιορτές

Για το Δ.Σ. του Ι.Σ.Π.Ι - Σίφνου

Η πρόεδρος Γεωργαρή Αποστολία

ΣΗΜ. Σ.Ν.: Για τους αναγνώστες μας, που τυχόν αγνοούν το γεγονός, σημειώνουμε ότι η Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών "Το ΣΜΑΡ", Κατερίνα Καντού βρήκε κάποια εγκαταλεημένα πολλά καινούρια μεν ρούχα αλλά σε άθλια κατάσταση. Ο Σύλλογος τα πήρε τα καθάρισε, τα περιποιηθήκε και αποκατέστησε την αρχική τους κατάσταση (εντελώς καινούρια!) τα διέθεσε σε "μαζάρα" και παρέδωσε τα έσοδα από την πώλησή τους στο Ίδρυμα Στήριξης του Ιατρείου για τη στήριξη της αερομεταφοράς. Ένα μεγάλο μπράβο και από εμάς!

ΔΩΡΕΕΣ

• Στη μνήμη της αγαπημένης της μητέρας **Ευαγγελίας Φραντζή** η κόρη της Ευγενία πρόσφερε στην Αδελφότητα μας 50 €.
• Στη μνήμη της **Φλώρας Βασταρδή** η Μάρα Σιάμπο κατέθεσε χρηματικό ποσό για ενίσχυση της Αδελφότητάς μας.

Διόρθωση

• Στο φύλλο Οκτωβρίου 2018 όπου η νεκρολογία της **Ευαγγελίας Λούτα**, από παραδρομή το επώνυμό της αναγράφηκε ως Λιούτα αντί για το ορθό Λούτα. Ζητούμε συγγνώμη για το λάθος.

«ΣΙΦΝΑΪΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία Εφημερίδα των Σιφνίων
Κωδικός: 032593

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης:
Αδελφότης Σιφνίων
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»
Εκδίδεται από Συντακτική Επιτροπή που την αποτελούν τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητος

Υπεύθυνη Έκδοσης:
Μαργαρίτα Βασταρδή

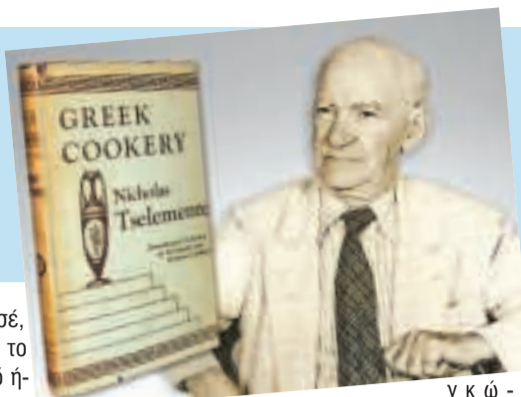
Επιμέλεια Ύλης:
Μ. Βασταρδή - Μ. Αναστασιάδης
e-mail: emanasto@yahoo.gr
margovast1@gmail.com

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τον συντάκτη τους και όχι κατ' ανάγκη την εφημερίδα

Δημοσιογραφικό - Εκτύπωση:
Γ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ & Μ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ Ο.Ε.
Σελιδοποίηση: Κατερίνα Βερνιόγλου
Κολοκοτρώνη 144 - Πειραιάς
Τηλ.: 210-4182591, Fax : 4532911

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ Ο μεγάλος δάσκαλος της Μαγειρικής

Σημείωση της ΣΙΦΝΑΪΚΗΣ ΦΩΝΗΣ: Οκτώ χρόνια συμπληρώθηκαν φέτος απ' το θάνατο ενός εκλεκτού τέκνου της Σίφνου μας: του Νικολάου Τσελεμεντέ. Του μεγάλου δασκάλου της ελληνικής μαγειρικής, που το όνομα του είναι συνυφασμένο με ό,τι καλύτερο έχει να παρουσιάσει η τέχνη της γαστρονομίας και της διαιτητικής:

Ο Τσελεμεντές. Μια εξέχουσα φυσιογνωμία του νησιού μας με πανελλήνια και διεθνή αναγνώριση και προβολή. Ξαν αφιέρωμα στη μνήμη του δημοσιεύουμε σήμερα το ωραίο και τόσο ζωντανό χρονογράφημα που έγραψε για κείνον ο παλιός του φίλος ακαδημαϊκός Σπύρος Μελάς, την επομένη του θανάτου του.*

«Ο Νίκος Τσελεμεντές πέθανε: Ο Μπριγιά Σαβαρέν της Ελλάδος, ο συγγραφέας του μοναδικού μας γαστρονομικού κώδικος δεν υπάρχει πια στη ζωή! Οι Γάλλοι εόρτασαν, εδώ και είκοσι χρόνια, με τον επιστημότερο τρόπο, τον αυτοκράτορα της κουζίνας και της τραπέζης των. Εμείς, όσο τον είχαμε ζωντανό, τον αγνοήσαμε, δεν τον πανηγυρίσαμε ποτέ. Αδικία ιστορική! Ας τον ξεπροβοδίσουμε, τουλάχιστον, νεκρό, με τις τιμές που του ταίριαζουν.

Ο Τσελεμεντές δε φεύγει έτσι. Ο μέγας αυτός ευεργέτης του ελληνικού νοικοκυριού, προ πάντων του νεότευκτου, άφησε σύγγραμμα ένα από το τελευταίο νεοελληνικά βιβλία: Τον "Οδηγό της Μαγειρικής". Ένα αληθινό μνημείο της "άρτε κουλιναρία", σανίδα σωτηρίας κάθε νέας νοικοκυράς, που μεταμορφώνει σε μαγειρίσσα και την κοπέλλα, την πιο άγευστη μαγειρικής.

Μ' αυτά το βιβλίο έφτιαξε ο Τσελεμεντές το τραπέζι μας, καθήρισε τον ουρανό μας, ετακτοποίησε το στομάχι μας, έλυσε το τραγικό πρόβλημα, του "τι θα φάμε σήμερα" και πρόσφερε υπηρεσία πραγματικά εθνική. Ένα έθνος κρίνεται και από την κουζίνα του. Πεσ μου πώς τρως να σου πω ποιος είσαι.

Η αναρχία της ελληνικής κουζίνας είναι γνωστή: Ιταλική, τουρκική, άλλα προ πάντων κράμα όλων των πρωτογενών συστημάτων, εφτυζώουσε σε μια κατάσταση, μάλλον προϊστορική: Γιουβέτσι, φασολάδα, ξεροτηγανισμένη μα-

ριδίτσα, αρνάκι φρικασέ, μπακαλιάρος πλακί και το ψητό της σούβλας αυτό ήτανε, όλο κι' όλο το δραματολόγιό της. Ο Τσελεμεντές, με την επιβλητική του πραγματεία, έσπρωξε την ελληνική κατασρόλα στο σύγχρονο πολιτισμό.

Αυτός ο άνθρωπος ήτανε μάγειρος εκ γενετής. Νέος γνωστός, κομψός, έξυπνος, εύθυμος, καλοφαγός, γλεντζές, από οικογένεια ξενοδόχων (προ εξήντα και πλέον ετών λειτουργούσε εστιατόριο Τσελεμεντέ, στην ακτή Νέου Φαλήρου, όταν ήταν στις δόξες της) ο τύπος αυτός της παλιάς Αθήνας είχε μέσα του το δαιμόνιο. Ο μάγειρος γεννάται, όπως κι' ο ποιητής. Η πείρα ήρθε υστέρτα: Στην υπηρεσία διαφόρων πρεσβειών, που στα επίσημα γεύματα τους -μεγάλες μαγειρικές μάχες- ξεχώρισε σαν ασύγκριτος μάγειρας.

Τα ταξίδια τον τελειοποίησαν: Τουρκία, Ρωσία, Γαλλία, Ιταλία Αγγλία κι' επί τέλους Αμερική. Μελέτησε όλες τις κουζίνες της γης. Και το βιβλίο του είναι πεμπτουσία παγκοσμίων γνώσεων. Δεν πιστεύω -τουλάχιστον στην Ελλάδα - να υπάρχει δεύτερο. Η νοικοκυρά μπορεί να μαγειρέψει μ' αυτό ακριβά, μέτρια, φτηνά, όπως θέλει, αλλά θα είναι πάντα σύμφωνη με την υγιεινή και την καλλιτεχνία!

Όταν ήτανε στην Αμερική, ο Οδυσσεάς αυτός των μαγειρικών περιπληρήσεων, μια διάδοση έφερε στην Αθήνα, ότι πέθανε. Η ειδηση αυτή έφθασε, όταν ακριβώς κυκλοφορούσε η πρώτη έκδοση της Μαγειρικής του (Απρίλης του 1926). Και οι κριτικές που γράφτηκαν τότε ήτανε νεκρολογίες: "Από τον άλλο κόσμο έφθασε η απάντησή του Τσελεμεντέ, γεμάτη χιούμορ: "Για ένα πράγμα μόνον είμαι ευχαριστημένος -έγραφε - που δεν πέθανα: Το ότι απέκτησα και ανεψιόν: Τον κύριο Κώστα Αθανάτον, όπως με αποκαλεί θεϊόν! Λέξεις δηλαδή - που δεν είχε χαϊδέψει την ακοήν μου δια το μη έχουν ανεψιούς: Δέον να προσθέσω, ότι θεϊούς τουσναντίον, έχω πολλούς: και εις εξ αυτών ήτο ο κάτοχος του εστιατορίου του Νέου Φαλήρου"...

Όταν βγήκε ο "Οδηγός της Μαγειρικής" του έγραφα ειλικρινέστατο ε-

γκώμιο: "Είναι -είπα, κάνοντας κι' εγώ χιούμορ με τη σειρά μου- ο μεγαλύτερος συγγραφέας της Ελλάδος. Δεν αστειεύομαι καθόλου. Αν γράφει σημαίνει παρέχει κάποιαν υπηρεσίαν εις τους ανθρώπους δια του γραπτού λόγου, ο Τσελεμεντές υπεραξίζει τον τίτλον αυτόν: Και του οφείλω ανεπιφύλακτον εγκώμιον. Ο Τσελεμεντές απαντά σ' ένα καθημερινό ερώτημα της ζωής σας, που ένα πλήθος ανθρώπων έδιναν, κι' εγώ δεν ξέρω τι, για να έλειπε: Έχει καταστρώσει το μενού και των τριακοσίων εξηνταπέντε ημερών του έτους. Είναι απλούς, σαφής, αναλυτικός, γευστικός, ευκολοφάρμοστος, φτασμένος για την ελληνική κουζίνα..."

Πόσα νέα νοικοκυριά δεν έχει σώσει από τις αφαιμάξεις των μαγειρισμών και προ πάντων από το διαζύγιο! Το κρεβάτι και το τραπέζι ενώνει, το κρεβάτι και το τραπέζι χωρίζει- Το νερό ανδρόγαμο έχει το τραπέζι σήμερα χάρις στον Τσελεμεντέ. Αρκεί το κεφαλάκι της νεοπαντρεμένης πεμπέκας να σκύβη πέντε λεπτά καθ' εκάστην στον "Οδηγό" για να δρέπη συγχαρητήρια. Τάλαντο θεωρητικό, που ο Ύψιστος απέστειλε για να πειθαρχήσει την ελληνική κουζίνα, να σώσει το ελληνικό στομάχι και κατ' αυτού το Έθνος. Γιατί, επί τέλους, ένα έθνος που δεν ξέρει να φάει δεν μπορεί ούτε να σκεφθεί, ούτε να ζήσει...

Είμαι βέβαιος, ότι έπειτα από ένα τέτοιο έργο, θα του ανοίξει τώρα που πέθανε σ' αλήθεια - όχι σαν την άλλη φορά! - διάπλατα την πόρτα του Παραδείσου ο Άγιος Πέτρος, ο κλειδοκράτορας: Αρκεί να του υποσχεθεί μια καλή κοτόπιττα!"

ΣΠ. ΜΕΛΑΣ

*Αναδημοσιεύουμε το παραπάνω άρθρο του ακαδημαϊκού Σπύρου Μελά, που "ανακαλύψαμε" στη "ΣΙΦΝΑΪΚΗ ΦΩΝΗ", αρ. φύλλου 19, Ιούλιος 1966, τώρα που ο μεγάλος συμπατριώτης μας από διάσημος μάγειρας, έγινε - χάρις στον Πολιτιστικό Σύλλογο - και... διάσημο Φεστιβάλ!

Γυλωμένη μανούρα της Σίφνου: Ένα τυρί με ισχυρή προσωπικότητα

Ένας μικρός αιχμηρός θησαυρός από αιγοπρόβριο γάλα, που συντηρείται στο κατακάθι του κρασιού.

Το κείμενο που ακολουθεί δεν λέει βέβαια τίποτε καινούργιο στους αναγνώστες μας και ίσως και σε κάποιες λεπτομέρειες του δεν είναι εντελώς ακριβές. Αν το αναδημοσιεύουμε είναι γιατί η Σίφνος είναι πια "στ' απάνω της" από άποψη δημοσιότητας και μαζί και τα ξεχωριστά προϊόντα της, που εμείς μεν τα ξέρουμε και τα αγαπάμε αλλά τώρα τα... ανακαλύπτουν κι' άλλοι και αυτό είναι πολύ ελπιδοφόρο για τους παραγωγούς μας. Αυτοί που χρόνια αγωνίζονται για την ποιότητα και εμφανισιακή αναβάθμισή τους αξίζουν το μπράβο...

"Η γυλωμένη μανούρα είναι ένα τυρί για το οποίο οι Σιφνιοί είναι πολύ περήφανοι. Είναι το πρώτο πράγμα που θα προσφέρουν για κέρασμα στον επισκέπτη του νησιού, με ένα τσίπουρο. Είναι το τυρί της παρέας. Ένα κρασοτύρι, από αιγοπρόβριο γάλα, σκληρό, με πολύ λίγη υγρασία, με αψιά και πικάντικη γεύση, ξεχωριστό άρωμα και χαρακτηριστική σκούρα καφεκόκκινη εδωδίμη επιδερμίδα.

Καταναλώνεται κυρίως ως ορεκτικό ή επιδόρπιο, μαζί με αποξηραμένα φρούτα και ιδανικά συνοδεύεται από αποστάγματα ή από παλαιωμένα, επιδόρπια κρασιά, όπως το βινσάντο ή το port. Οι γυναίκες του νησιού συνήθως το τρίβουν πάνω σε μια μακαρονάδα απλή, με λίγο σεσαρισμένο βούτυρο ή λάδι. Είναι τόσο ισχυρή η προσωπικότητά του, που δεν χρειάζεται τίποτα άλλο.

Ο διαφορετικός χαρακτήρας αυτού του τυριού οφείλεται στη γύλη (οινολάσπη, κατακάθια κρασιού) με την οποία το καλύπτουν στο τελικό στάδιο ωρίμανσης, πριν το φυλάξουν σε κιούπια, για να το διατηρήσουν. Εκεί τα αρώματα της οινολάσπης θα διεισδύσουν στη μάζα του. Η χρήση οινολάσπης είναι μια πολύ παλιά μέθοδος συντήρησης που προέκυψε από ανάγκη, η γύλη όμως προσδίδει στο τυρί ιδιαίτερη γευστική ένταση και αρώματα, καθιστώντας το μοναδικό.

Μια που λόγω της τοπικής χλωρίδας στο νησί υπερτερούν τα κατσίκια, με λιγότερα πρόβατα και πολύ λιγότερες αγελάδες, στα τυριά χρησιμοποιείται κυρίως αιγοπρόβριο γάλα, όπου κατά κανόνα περισχύει το κατσίκισιο. Η μέθοδος παρασκευής της μανούρας ξεκινά από το βράσιμο, σε χαμηλή φωτιά, με συνεχές ανακάτεμα, του αρμεγμένου γάλακτος στο οποίο έχει προστεθεί πιτύια. Όταν τα στερεά συστατικά του γάλακτος -τυρόπηγμα- ανεβούν στην επιφάνεια, ακολουθεί το "κόψιμο".

Οι πιο παραδοσιακοί τυροκόμοι χρησιμοποιούν την ίδια διχλωτή βέργα με την οποία ανακάτευαν για να σταυρώσουν την επιφάνεια και την κόβουν με αργές κινήσεις, την διαχωρίζουν, μέχρι να πάρει το τυρόπηγμα μια υφή παρόμοια με αυτήν της ρικότας. Στη συνέχεια, σουρώνοντας, τοποθετούν το κομμένο

τυρόπηγμα στα τυροβόλια, καλάθια που αρχικά φτιάχνονταν από πλεγμένα βούρλα, αλλά σήμερα έχουν αντικατασταθεί από διάτρητα, πλαστικά καλάθια, για λόγους υγιεινής.

Το ανάγλυφο τοίχωμά τους δημιουργεί το χαρακτηριστικό αποτύπωμα στην επιφάνεια του τυριού. Αφού λοιπόν μπει το τυρόπηγμα στο τυροβόλι, γυρίζεται για να στραγγίσει και συμπιέζεται για να πάρει σχήμα. Αναποδογυρίζεται για να αποκτήσει και από την κάτω μεριά τις αυλακώσεις, αλατίζεται στην επιφάνειά του με χοντρό αλάτι και μένει

για νύχτα να σουρώσει. Την επομένη, τα τυριά αλατίζονται και από τις υπόλοιπες μεριές και τοποθετούνται στις καλάμωτες, σε ψυχρό και ξηρό περιβάλλον, μέχρι να στεγνώσουν αρκετά.

Σε αυτό το στάδιο έχουμε την παραγωγή ενός νοστιμότατου ημί-σκληρου τυριού, της χλωρομανούρας, που τρώγεται σκέτο ή χρησιμοποιείται σε μαγειρικές παρασκευές. Για την παραγωγή της γυλωμένης μανούρας τα κεφάλια ξεπλένονται με κρασί, συνήθως λιαστό, που συνήθίζεται στη Σίφνο, αλείφονται με την οινολάσπη και τοποθετούνται σε κιούπια για περαιτέρω ωρίμανση. Κάποιοι τυροκόμοι τα αφήνουν στο κρασί 3-4 μέρες, πριν τα καλύψουν με γύλη, ενώ άλλοι τα αφήνουν μέσα σ' αυτήν πριν τα βάλουν στα κιούπια.

Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι αυτή η μέθοδος συντήρησης τυριού σε κατακάθι κρασιού δεν είναι αποκλειστικότητα των τυροκόμων της Σίφνου. Στην Κω, το κρασοτύρι ή τυρί της πόσι(ας), όπως ονομάζουν εκεί το κατακάθι κρασιού, παρασκευάζεται με παρειακή μέθοδο. Εντούτοις, αν και η φιλοσοφία παραγωγής τους είναι ίδια, μικρές διαφοροποιήσεις στην τεχνική οδηγούν σε ένα εντελώς διαφορετικό αποτέλεσμα. Η σιφνέικη γυλωμένη μανούρα είναι ένα τυρί πολύ πιο αδρό σε γεύση και υφή, συγκρινόμενο με το συγγενικό του κρασοτύρι της Κω.

Τη γυλωμένη μανούρα τη συναντά κανείς παντού στο νησί, δεδομένου ότι όλοι οι κτηνοτρόφοι πήζουν το δικό τους τυρί. Τα τελευταία χρόνια τυποποιήθηκε και μπορούμε εύκολα πια να τη βρούμε στα σούπερ μάρκετ και στα παντοπωλεία.

Κείμενο: **Άρτεμη Χάλαρη**, Φωτογραφία: Από το αρχείο της εφημερίδας ΤΟ ΕΘΝΟΣ
Πηγή: *Eatme* Νοεμβρίου. Το *Eatme* κυκλοφορεί την πρώτη Κυριακή κάθε μήνα με το Έθνος της Κυριακής

Το «Σμάρι» για το πανηγύρι της Παναγίας στα Φυρόγια

Η μονή Φυρογίων (Αεροφωτογραφία Γιάννη Κοντού)

Σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα τελέστηκε η Θεία Λειτουργία της γιορτής της Παναγίας στην Ι. Μονή Φυρογίων με αρκετούς προσκυνητές και δυο τάξεις από το Δημοτικό Σχολείο που είναι απέναντι από την Μονή. Ο Σύλλογος Γυναϊκών «ΤΟ ΣΜΑΡΙ» όπως πάντα ευαίσθητος ήταν εκεί για τα παιδιά. Τους πρόσφερε ένα μικρό κέρασμα. Τα γλυκά ματάκια τους και οι αγαπημένες φωνούλες όλων μαζί, «Σας ευχαριστούμε πολύ...» είναι αυτό που αν δεν το ζήσεις... δεν περιγράφεται!

ΤΟ ΣΜΑΡΙ εύχεται καλή πρόοδο στα παιδιά και χρόνια πολλά σε όλους και υγεία στους πανηγυράδες να είναι βοήθεια τους. Θα ήταν παράληψη, προσθέτει, «αν δεν πούμε ένα πολύ μεγάλο "ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ" στην κ. Εμμανουέλλα Μαγκανάρη για την μεγάλη προσφορά της να αλλάξει όψη το Μοναστήρι μέσα κι' έξω (βαψίματα κουφωμάτων και καθαριότητα εσωτερικών χώρων) τις κურίες και παιδιά που πρόθυμα ήρθαν για αρμούς, τον κ. Μανώλη και κ. Νίκο Χρυσόγελο που όλο το χρόνο είναι δίπλα μας. Την Ι. Μονή Βρύσης για την σημαντική της βοήθεια.»

Μην ξεχάσετε να μας στείλετε τα 20 ευρώ σας!

Αριθμός λογαριασμού ΕΤΕ 189/951464-30 SWIFT: BIC ΕΘΝΙΚΙ GR AA.
IBAN GR 35 0110 1890 0000 1899 5146 430

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΒΑΣΤΑΡΔΗ - ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο στον ΠΑΝΣΙΦΝΑΪΚΟ

Το νεοεκλεγέν Δ.Σ. του συλλόγου συστάθηκε σε σώμα με τις ακόλουθες θέσεις: Πρόεδρος Γιάννης Χουζούρης, Α' Αντιπρόεδρος Κώστας Χασιώτης, Β' Αντιπρόεδρος Γιάννης Σιγάλας, Γενική Γραμματέας Ευαγγελία Ατσόνιου, Ταμίας Κώστας Τρούλλος, Γενικός Αρχηγός Μάκης Φράγκος, Έφορος Νίκος Πρόκος, Μέλος Γιώργος Ξύδης.

Η Παναγιά του Μπαλή και ο Παπα-Γιάννης ο Δεπάστας

του Γιώργου Νίκου Θεοδώρου

[ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί ένα ταπεινό αφιέρωμα στην ιερή μνήμη του Σεβαστού μας παπα-Γιάννη Δεπάστα, εφημέριου των Ταξιαρχών, με αφορμή την επέτειο του 2018 για τα 120 χρόνια, αφότου ο ναός αυτός έπαψε να λειτουργεί ως ιδιωτικός και παραχωρήθηκε το έτος 1898 στο Δήμο Σίφνου ως Ενοριακή Εκκλησία στο χωριό του 'Αη-Λούκα, (1898-2018 = 120 χρόνια)].---

Η φωτογραφία αυτή του κ. Σίμου Μιλτ.Συμεωνίδη, έτους 1962, παρουσιάζει ένα ευλογημένο γειτόνεμα και μια ιστορική/εκκλησιαστική συνύπαρξη. Δεξιά είναι η Παναγιά του Μπαλή και αριστερά το εργαστήριο αγιογραφίας. Και η Πρωτοκλησιά του Αρτεμώνα και το εργαστήριο ανήκουν στον ίδιο ιερωμένο, στο μακαριστό παπά-Γιάννη Νικ. Δεπάστα [1893-1983], τον εφημέριο Ταξιαρχών του 'Αη-Λούκα [με πρώτη εννορία τον 'Αη-Γιώργη της Καταβατής], Πρωτοπρεσβύτερο, Αρχιερατικό Επίτροπο Σίφνου και σημαντικό Αγιογράφο.

Η φωτογραφία είναι η συνέχεια του σπιτιού του παπα-Γιάννη. Δηλαδή στη σειρά είναι η κατοικία του, το εργαστήριο ή κελί αγιογραφίας και η Παναγιά του Μπαλή. Όπως είναι το σπίτι του κοντά στην Παναγιά, είναι και το εργαστήριό του δίπλα στο Ναό.

Η Εκκλησία είναι ο χώρος όπου τελούνται τα μυστήρια του Τρισυπόστατου Θεού και όπου κοινωνείται ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, μέσα από το ανέκφραστο μυστήριο της Θείας Μετάληψης. Το κελί αγιογραφίας είναι ο χώρος όπου ιερουργείται η ένωση γης και ουρανού, διότι μέσω των εικόνων καθίσταται ζωντανή η παρουσία του Θεού, η ενότητά μας και η ανάδειξή μας σε Σώμα Χριστού.

Το εργαστήριο του παπα-Γιάννη υπήρξε πρώτα ο τόπος της προσωπικής του συνάντησης με την ορθόδοξη πίστη και δευτερευόντως ένα σημείο δημιουργίας εικόνων, αγιογραφιών και έργων ζωγραφικής, ως έκφραση της διακονίας του. Όπως η Εκκλησία είναι ο χώρος καρδιακής συνάντησης του ανθρώπου με τον Κτίστη του, εκεί όπου όλα ενώνονται στο πρόσωπο του Χριστού, το Σώμα και το Αίμα του οποίου κοινωνούμε, έτσι και οι εικόνες, ως πρότυπα μίμησης, αντανακλούν όλη τη Δόξα του Ουρανού, που προσφέρεται πλουσιοπάροχα στη σύναξη της Εκκλησίας.

Γι' αυτό ίσως τα έργα του παπα-Γιάννη, πέρα από το αισθητικό κάλλος, είναι τόσο εκφραστικά, τόσο βιωματικά, χωρίς εντυπωσιασμούς, χωρίς αστηρή προσήλωση σε κάτι υπερκόσμιο, αλλά με ένα μυστικό ψιθύρισμα να χαϊδεύει τη θωριά μας. Κι όπως η Εκκλησία συνδέεται με την άμεση παρουσία του Χριστού μέσα στον κόσμο, το ίδιο κι οι δημιουργίες του παπα-Γιάννη ταυτίζονται με την αρμονία και τη ζωντάνια της χριστιανικής αλήθειας, που είναι ο ίδιος ο Σωτήρας Χριστός. Απευθύνονται δε πέρα από τα σωματικά μας μάτια, στα πνευματικά μάτια, στο όραμα της πίστης και της ελπίδας.

Η Παναγιά του Μπαλή, που φέρει το όνομα του ιδρυτή της Μπαλή, της μεγάλης οικογένειας των Σιφνίων Βαλιδών ή Μπαληδών της Κωνσταντινούπολης, καθώς και το όνομα της Μονής Προδρόμου στο Μπαλή του Μυλοποτάμου Κρήτης, από όπου προέρχεται η εφέστια εικόνα της, γιορτάζει δύο φορές το χρόνο [δισυπόστατη], 20\21 Νοεμβρίου, τα Εισόδια της Θεοτόκου, και 24\25 Μαρτίου, τον Ευαγγελισμό της Παρθένου και του Ελληνικού Γένους. Η ανέγερσή της έγινε το 1783 και οι ανακαινίσεις το 1842 και 1854 από το Μισαήλ Κοζαοστόπουλο, προπάππου του παπα-Γιάννη Δεπάστα, από το σόι της μητέρας του Σοφίας Κοζαοστόπουλου-Δεπάστα. Ο Μισαήλ στο τέλος του βίου του εγκατέλειψε τα εγκόσμια και ακολούθησε το μοναχικό σχήμα.

Παλαιότερα υπήρξε ενοριακός ναός του κεντρικού Αρτεμώνα. Η εκκλησία είναι αγιογραφημένη και τοιχογραφημένη από τον ίδιο τον παπα-Γιάννη Δεπάστα, αλλά και πολύ πριν, ίσως από τον Δευτεραίο, όπως η Παναγιά τα Γουρνιά. Δευτεραίος είναι το όνομα του Σιφνίου Ιερομόναχου Αγάπιου Ναδάλη [1750-1829], σπουδαίου Αγιογράφου. Είναι ο "Δευτερεύων Σίφνου" ή απλά Σιφνείκα Δευτεραίος.

Η Παναγιά του Μπαλή ήταν "το λούσο του Αρτεμώνα", όπως έλεγε στα ποιητικά του ο Νικολός του Σαννακακίου. Κι όπως έλεγαν οι Αρτεμωνιάτες στη γιορτή της "σήμερα φιορίντζει ο Αρτεμώνας" κι όλοι μαζί συμμετείχαν στη χαρά του εορτασμού, μια χαρά πνευματική μαζί και πανηγυρική, η χαρά του εόρτιου ανθρώπου. Η μέρα των Εισοδίων [21η Νοεμβρίου] ήταν αργία για όλους, "ούτε στα τζωντανά εν πάμε σήμερα" λέγανε, και σηματοδοτούσε την αρχή του χειμώνα. Στα μαθητικά μας χρόνια ήταν αληθινά "το φιορί τ' Αρτεμώνα", αφού ούτε Σχολείο δεν είχαμε στο πανηγύρι της. Κάποια από αυτά σήμερα έχουν αλλάξει..., κυρίως γιατί εμείς οι ίδιοι έχουμε αλλάξει... Μέσα στην πλησμονή της προσωπικής μας αυταρέσκειας, πού να βρούμε το χρόνο για αυτοκριτική;

Στη συνέχεια αναφέρομε λίγα από την πλούσια σε αξίες και παραδείγματα ζωή του μακαριστού Πρωτοπρεσβύτερου, ως ελάχιστο δείγμα σεβασμού στην ιερή του μνήμη. Οι λεπτομέρειες και τα γεγονότα από το βίο του είναι τόσα πολλά, που μπορούν να απαριθμούν τόμο ολόκληρο. Τον παπα-Γιάννη Δεπάστα τον έχω ζησει ως Λειτουργό και εφημέριο του Ταξιάρχη και του 'Αη - Κωνσταντίνου μέχρι την ηλικία των 14 χρονών και μετά, ως ταπεινό, σεμνό και δεόμενο Ιερέα του Υψίστου στην κατ' οίκον εκκλησία του, στη γειτονιά της Παναγιάς του Μπαλή. Όλα αυτά τα χρόνια με τον πατέρα μου ως Ιεροψάλτη του.

Ο παπα-Γιάννης Δεπάστας, γιός του Ιερέα Νικολάου Δεπάστα και της Πρεσβυτέρας Σοφίας Κοζαοστόπουλου, γεννήθηκε στη Σίφνο το Δεκαπενταύγουστο του 1893, "τ' Αγι-Δεκαπέντε", όπως τού άρεσε να διηγείται. Κοιμήθηκε σε ηλικία 90 χρονών, την Κυριακή της Λαμπρής του 1983, στις 8 Μαΐου. Η εξόδια ακολουθία ψάλλθηκε στην Παναγιά του Μπαλή το μεσημέρι της Δευτέρας του Πάσχα, 9η Μαΐου 1983 και ενταφιάστηκε στο Κοιμητήριο του 'Αην-Παύλου. Είχε επίγνωση του επερχόμενου θανάτου, προέβλεψε δε ακριβώς την ημέρα της αποδημίας του.

Ζούσε με τόση ιεροπρεπή ένταση τα μυστήρια που επιτελούσε, που τις πιότερες ώρες των ακολουθιών έτρεμε σύγκορμος. Κι όπως διατηρούσε μακριά τη λευκασμένη του γενειάδα [πώγωννα], αυτή πήγαινε κι ερχόταν, λες και ανέμιζε μόνιμο αεράκι. Όταν όμως διάβαζε το Ευαγγέλιο στεκόταν ακίνητος κι ασάλευτος, κυπαρισσολαμπάδα, αλλά με έντονη την ιλαρότητα στο ισχνό του πρόσωπο, αγαλλόμενος μέσα στη γλυκύτητα του Θεϊκού Λόγου.

Τις ώρες των ιεροπραξιών παρέμενε σοβαρός, σχεδόν αστηρός, χωρίς να καταφεύγει σε κάτι το ψεύτικο ή το εικονικό. Λιτός και ακριβής, προτιμούσε να κηρύττει κυριολεκτικά με δυο λόγια. Η κοσμικότητα και το φαίνεσθαι, οι δόξες και οι τιμές ήταν ολωσδιόλου ξένα προς τον παπα-Γιάννη. Δεν είχε την αίσθηση της ματαιότητας, δεν τυνόνταν ρόλους, δεν παραχάραζε το εκκλησιαστικό του ήθος. Ωστόσο, πέρα από το ναό, ήταν μειλίχιος, πράος, καταδεκτικός και καλοχαιρέτιστος, ένας ιερωμένος που το ζεστό του χαμόγελο σέ προδιέθετε να ασπαστείς τη δεξιά του.

Απέπνεε ήθος και αγάπη Χριστού. Η κατάλευκη ασκητική μορφή του ήταν μια διαρκής αφορμή έμπνευσης. Στο πρόσωπό του αντικρίζαμε ζωντανή και πάλλουσα την Εκκλησία. Την Εκκλησία που καθιστά μέσα μας καιόμενες τις καρδιές μας. Καθώς τα δάχτυλά του ήταν στενόμακρα, θύμιζε φιγούρα του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου-Έλ Γκρέκο. Παρότι λιπόσαρκος και λευκασμένος, τις κινήσεις του χαρακτήριζε νεανική ορμή κι ευκίνησία. Τα μάτια του έλαμπαν ολοφώτεινα.

Άλλο χαρακτηριστικό του γνώρισμα ήταν

η μελωδικότητα της φωνής του. Υπήρξε καλλιφώνος και καλλικέλαδος, βαθύς γνώστης της βυζαντινής μουσικής, το θεολογικό μεγαλείο της οποίας υπηρέτησε μέχρι το τέλος του. Τη γλυκιά, αρμονική του φωνή και το μουσικό ύφος κληρονόμησε στα παιδιά του και στα εγγόνια του, κορίτσια και αγόρια.

Ως αρχιερατικός επίτροπος διακρινόταν για το πατρικό ενδιαφέρον και την απλότητα της ιερατικής του παρουσίας. Μετρημένη φιγούρα και εδώ, αμέτοχος εξεζητημένων διαχύσεων, αδιαπέραστος από μικρότητες και ελαφρότητες, μακριά από δήθεν ευσεβή επιτήδευση. Με ταπεινότητα και φιλόνητο αγιότητα, η ψυχή του διψούσε για Θεό κι Ουρανό.

Καθιέρωσε να ψάλλεται στον Εσπερινό των Εισοδίων [20 Νοεμβρίου] στην Παναγιά του Μπαλή ο "Αλφαβητικός Αίνος στην Υπεραγία Θεοτόκο", που έγινε αμέσως προσφιλής στο χριστεπώνυμο πλήρωμα και ψάλλεται μέχρι και σήμερα. Πρόκειται για την αλφαβητική ακροστιχίδα:

Άνοιξον δέομαι, Αγνή, τα ταπεινά μου χείλη του ανυμνείν και επαινείν τα Σά και αναγγελίη.

Ίσως ο πιο κοσμαγάπητος και ο πιο διαδεδομένος ύμνος προς την Θεογεννήτρια, μετά την Παράκληση στη Χρυσοπηγή του μακαριστού π. Φιλάρτου Αποστ. Βιτάλη, σε ολόκληρη την Παναγιώσωστη Σίφνο μας, που όλοι περιμένουμε να ακούσουμε στο τέλος του πανηγυριού των Εισοδίων. Συνήθως ψάλλεται από όλο το εκκλησίασμα με ευλάβεια και κατάνυξη, με τη θαυματόβρυτη Εικόνα της στο μέσο του Ναού. Ο τόνος εδώ είναι από τη μία παρακλητικός και από την άλλη θριαμβικός.

Ο λαϊκότερος αυτός ύμνος [προς Θεού, λαϊκός να, θρησκευτικός όμως όχι, διότι δεν θρησκευοποιούμε τα ιερά πρόσωπα και τα εκκλησιαστικά γεγονότα], είναι αγνώστου στιχουργού, τυπώθηκε πρώτη φορά στη Βενετία του 17αίωνα για τους Χριστιανούς και μελοποιήθηκε από τον Ματθαίο το Βατοπεδινό. Ευτυχώς σώζεται σε καλή κατάσταση ο πίνακας με τον Αλφαβητικό Αίνο, γραμμένος και φιλοτεχνημένος από τον ίδιο τον παπα-Γιάννη Δεπάστα, στον τοίχο δίπλα στο αριστερό προσκυνητάρι της Παναγίας, πάνω από τα στασιδία.

Αισθάνομαι την ανάγκη να αναφερθώ, εντελώς ξεχωριστά, σε κάτι που έχει σημαδέψει τη ζωή μου. Ο παπα-Γιάννης Δεπάστας είναι ο πρώτος ιερωμένος, από τον οποίο άκουσα- σε ανύποπτο χρόνο, μαθητής του Τριτάξιου Γυμνασίου Σίφνου- ότι η ευχή που αποδίδεται στον Άγιο Εφραίμ το Σύρο, Πατέρα του 4' μ.Χ. αιώνα, το "Κύριε και Δέσποτα

της ζωής μου,..." αποτελεί το Πάτερ ημών της Σαρακοστής. Διότι απαριθμεί με μοναδικό τρόπο τα αρνητικά [Μή μοι δώς...] και τα θετικά [Χάρισάι μοι, δώρησαί μοι...] στοιχεία της μετάνοιας. Και συγκεφαλαιώνει ένα κανόνα ελέγχου του προσωπικού μας αγώνα, που εντείνεται την περίοδο της Σαρακοστής. Είναι η προσευχή, που επειδή παρατίθεται στο τέλος των ακολουθιών, τη διαβάζουμε λίγο βαρυστημένα, σαν να την ξεπετάμε.

Η σύντομη αυτή προσευχή κατέχει σημαντική θέση στη λατρεία, διότι μάς βοηθά στην αργή, αλλά επίμονη προσπάθεια να πραγματοποιήσουμε την προσωπική μας "διάβαση", το Πάσχα [=πέρασμα, διάβαση] στη νέα Αναστάσιμη ζωή. Είναι όλη η ιεροτελεστία της Σαρακοστής και της Μεγ. Εβδομάδας. Για τον παπα-Γιάννη η ευχή εξέφραζε την απλή ικεσία του ταπεινού ανθρώπου, που δεν διστάζει να αναγνωρίσει τη ψευτιά της ζωής και την αμαρτωλότητά μας. Αυτό που ακόμα και σήμερα με συγκλονίζει, είναι ότι τα ίδια τα λόγια του παπα-Γιάννη τάκουσα με τους ίδιους ακριβώς όρους, φοιτητής πλέον και εργαζόμενος στον Πειραιά, από τον Μητροπολίτη πρώην Πειραιά Καλλίνικο, Καθηγητή μου, από τον Μεσογαίος και Λαυρεωτικής Νικόλαο, τον Αχελώου Ευθύμιο, τον Αγίου Βλασίου Ιερόθεο και τον Σισανίου και Σιάτιστας Παύλο, όλοι σημαίνοντες Ιεράρχες της Ορθοδοξίας στη σημερινή Ελλάδα της κοινωνικής φρίκης και της διαλυμένης ψυχολογίας. Τους ίδιους ακριβώς όρους του παπα-Γιάννη θα διάβαζα στα κείμενα των Ζήσιμου Λορεντζάτου, Χρήστου Γιανναρά, κυρίως όμως στα βιβλία του π. Alexander Schmemmann.

Ένα αξιόλογο κεφάλαιο στη ζωή του παπα-Γιάννη υπήρξε η Σιωπή. Εφάρμοζε τη ρήση του Εκκλησιαστή, "Ο άφρων πληθύνει λόγους". Μάς τόνιζε την αξία των έργων κι όχι να μένομε στα λόγια, στα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα. Τού άρεσε να λέει ότι ο Θεός μάς έδωσε δύο αυτιά και μία γλώσσα, για να ακούμε πολλά και να μιλάμε ελάχιστα. Δεν γνωρίζω σε ποιο ποσοστό η σιωπή του υπήρξε επιλογή ή κατάκτηση και σε ποιο ποσοστό δωρεά ή χάρισμα του Θεού. Γνωρίζω πάντως ότι περισσότερο μάς ωφέλησε με το παράδειγμα της λιτής ζωής του και της σιωπής, παρά με το να κηρύττει λόγια επί λόγων, χωρίς αντίκρισμα σε ενάρετο βίο. Είναι σαν να ακούω κίολας την απορία σας: Σε καιρούς αυτής της υπερβολικής και ακατάσχετης "επικοινωνιακής" φλυαρίας, ποιος μπορεί να εκτιμήσει την αξία της σιωπής;

Ο Θεός ακούει ακόμα και τον ανέκφραστο λόγο, τον ενδόμυχο. Εξάλλου, οι ηθικολογίες δεν δημιουργούν ποτέ κοινωνική συνείδηση. Σ' αυτό το ξεχωριστό κεφάλαιο στο βίο του σεμνού Ιερέα, στη Σιωπή, οφειλομε να επανέλθουμε με άλλο σημείωμά μας. Σε άλλη ευκαιρία θα αναφερθούμε και στη χαρά, άλλο ιδιαίτερο κεφάλαιο στη ζωή του. Δεν μπορείς να 'σαι Χριστιανός και να μην έχεις μέσα σου χαρά, έλεγε.

Ο παπα-Γιάννης στα παιδιά και στους μαθητές της εννορίας μάς μάθαινε προσευχές. Για την οικονομία του χώρου θυμίζω μόνο δύο παιδικές, σε ποιητική μορφή.

Άγιε μας Πατέρα,
Βλόγα μας τη μέρα ή Παναγιά Μητέρα,
Βλόγα μας τη μέρα.

Και μια βραδινή προσευχή.

Πέφτω, κάνω το Σταυρό μου,
Άγγελο έχω στο πλευρό μου.
Δούλος του Θεού λογιούμαι
Και κανένα δεν φοβούμαι.

Ο παπα-Γιάννης Δεπάστας με την Πρεσβυτέρα του Ελένη Μενεγάκη από το Κάστρο, απέκτησαν 5 παιδιά, 2 κορίτσια, τη Σοφία και τη Σουλτάνα/Νίτσα και 3 αγόρια, το Μιχάλη, το Νίκο, μελωδικάτατους Ιεροψάλ-

Μεστή και ενδιαφέρουσα ημερίδα του Συνδέσμου Σιφνίων ΣΙΦΝΟΣ: Τουρισμός 2018... Προοπτικές 2019"

Συνέχεια από την 1η σελίδα

θέτουμε τα κύρια σημεία των εισηγήσεων των Σιφνίων εκπροσώπων, μετά το πέρας των οποίων παρενέβησαν από το ακροατήριο ο Γιώργος Βερνίκος, ο Γιάννης Δεπάστας και άλλοι και η συζήτηση, στο σημείο αυτό, επικεντρώθηκε κυρίως στο θέμα της ανάπτυξης του λιμανιού των Καμαρών και το συναφές και μόνιμο θέμα της ακτοπλοϊκής συγκοινωνίας.

Στο σημείο αυτό να σημειώσουμε ότι ο περιορισμένος χώρος της εφημερίδας μας υποχρεώνει να περικόψουμε την έκταση των παρεμβάσεων των εισηγητών προκειμένου να... χωρέσουν και ζητούμε βέβαια συγγνώμη.

Οι θέσεις του "Συλλόγου Ιδιοκτητών Ενοικιαζόμενων Δωματίων και Διαμερισμάτων Σίφνου"

Ο Τουρισμός αποτελεί την "ατμομηχανή" της ελληνικής οικονομίας και το μοχλό ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών που ασχολούνται με αυτή την δραστηριότητα. Στην πιο κρίσιμη δε στιγμή για τον τόπο, ο τουρισμός ήταν που έβαλε "πλάτη".

Τα τελευταία χρόνια, ο τουρισμός έχει μια δυναμική ανάπτυξη στις Κυκλάδες. Αναπτύχθηκε όμως χωρίς όρια και σχεδιασμό. Πήρε το δικό του "δρόμο" χάρη στις φυσικές ομορφιές των νησιών μας και τη φιλοξενία που βγαίνει μέσα από την καρδιά της κάθε Ελληνίδας και του κάθε Έλληνα.

Το νησί μας, η Σίφνος, που ανήκει στο σύμπλεγμα των Δυτικών Κυκλάδων, μετά την κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας και το μαρασμό της οικονομικής δραστηριότητας, ζει τα τελευταία χρόνια αποκλειστικά μέσω της τουριστικής του δραστηριότητας, παρόλα τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει:

1. Ελλιπή ακτοπλοϊκή συγκοινωνία,
2. Υψηλότατο κόστος μεταφορών,
3. Υψηλό κόστος ατομικής ασφάλισης επιχειρηματιών,
4. Υψηλό κόστος ετήσιας συντήρησης επιχειρήσεων,
5. Δυσβάστακτη φορολογία,
6. Ελλιπείς υγειονομικές υποδομές με ανεπαρκή επάνδρωσή τους,
7. Ανολοκλήρωτα έργα υποδομής (κεντρικός λιμένας, βιολογικοί καθαρισμοί),
8. Δυσχέρειες στη συνεχή διεκπεραίωση υποθέσεων μας για την ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων μετά το "κλείσιμο" των γραφείων Εφορίας και ΙΚΑ από τη γειτονική μας Μήλο,
9. Γραφειοκρατικό δαίδαλο και υψηλό κόστος αδειοδοτήσεων, επιδοτήσεων, καθώς και άλλων βασικών αναπτυξιακών δράσεων για την τοπική τουριστική μας προβολή (πιστοποίηση για τη διαφήμιση και διάθεση των "μοναδικών" Σιφναϊκών αγροτικών προϊόντων), κ.ά.

Παρά τα προβλήματα, η συνεχής συνεργασία μεταξύ Δήμου Σίφνου, Σιφναϊκών Συλλόγων & Φορέων, καθώς και της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, έχει συμβάλει καθοριστικά στη διαφημιστική προώθηση του νησιού μας στη χώρα μας, κυρίως όμως τα τελευταία χρόνια στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα την αύξηση προσέλευσης ξένων επισκεπτών, η οποία κάλυψε ένα μεγάλο μέρος από το κενό που δημιουργήθηκε, λόγω της αδυναμίας των Ελλήνων να κάνουν διακοπές, μετά τη δραματική οικονομική ύφεση που υπέστη η χώρα μας.

Η επιβίωση όμως της τοπικής μας κοινωνίας εξαρτάται και από άλλα βασικά θέματα που την επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα:

1. Το ζήτημα της ακτοπλοΐας θα πρέπει να αντιμετωπιστεί συστηματικά, ιδιαίτερα για τον προγραμματισμό της τουριστικής περιόδου. Τα δρομολόγια θα πρέπει να ανακοινώνονται εγκαίρως, ώστε να μπορούν να διευθετηθούν οι κρατήσεις.

Επίλυση της επικοινωνίας μεταξύ των νησιών, λόγω των συνεχών διακοπών των ενδοκυκλαδικών δρομολογίων, που έχουν ως αποτέλεσμα, αφενός τη δυσχερή εκτέλεση υποχρεώσεων επιχειρηματιών λόγω της υποχρεωτικής διευθέτησής τους στην πρωτεύουσα του νομού μας τη Σύρο, αφετέρου δε ακυρώσεις κρατήσεων λόγω αδυναμίας πρόσβασης των ξένων επισκεπτών, είτε απευθείας

από τα νησιά που διαθέτουν περιφερειακά διεθνή αεροδρόμια, είτε από άλλα νησιά που έχουν συμπεριλάβει στο πακέτο των διακοπών τους.

2. Έμφαση στην ενδυνάμωση των Υπηρεσιών Υγείας. Γιατί αυτό δεν αφορά μόνο την ποιότητα της ζωής των μόνιμων κατοίκων μας, αλλά και τους χιλιάδες επισκέπτες της τουριστικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας τα νησιά μας δέχονται πολύ περισσότερα περιστατικά.

3. Η διατήρηση καθεστώτος μειωμένου Φ.Π.Α. που σχετίζεται άμεσα με τις ιδιαιτερότητες του νησιωτικού χώρου και που οφείλει κάθε κυβέρνηση να εξασφαλίζει, σε αντιστάθμιση του υψηλού κόστους διαβίωσης και μεταφορών, αλλά

Οι εισηγητές της Ημερίδας Μαρία Μαντζουράνη και Θεωρήσης Πολενάκης. Στο βήμα ο Πρόεδρος του Ελληνορωσικού Συνδέσμου κ. Ιωάννης Τζεν. (Φωτ. Αρχείο μ.α)

και των δυσμενών συνθηκών (εγκατάλειψης) τις οποίες βιώνουν οι κάτοικοι και οι νησιώτες επιχειρηματίες, κυρίως κατά τη χειμερινή περίοδο. Συγχρόνως δε, άμεση διάφηση του ζητήματος (φημολογία;) διαχωρισμού των συντελεστών Φ.Π.Α. σε δημοφιλείς τουριστικούς προορισμούς των Κυκλάδων (Μύκονο, Σαντορίνη), σύμφωνα με την οποία, για πρώτη φορά τίθεται θέμα, σε νησιά της ίδιας χωρικής ενότητας να υπάρξει εξείρεση, τη στιγμή που θεωρούμε ότι η εφαρμογή τέτοιου μέτρου, θα επηρεάσει δυσμενώς στην τουριστική κίνηση του συνόλου του νομού μας, από την οποία αναμένονται έσοδα όχι μόνο για την ενδυνάμωση της τοπικής, αλλά κυρίως της εθνικής οικονομίας!

Η αυξανόμενη φορολογία, έχει ως συνέπεια την μείωση της αγοραστικής δύναμης των καταναλωτών και την ταυτόχρονη αδυναμία των επιχειρηματιών μας, στη μείωση τιμών των προϊόντων και των παρεχομένων υπηρεσιών τους (το λειτουργικό κόστος μιας επιχείρησης στα νησιά, είναι σήμερα 23% ακριβότερο από μια ίδια επιχείρηση στην ηπειρωτική Ελλάδα).

4. Στην προσπάθεια ελέγχου λειτουργίας των παράνομων καταλυμάτων, που πλήττουν τον κλάδο μας, να προηγείται η έκδοση του ειδικού σήματος του ΕΟΤ από την έναρξη επιτηδεύματος των ΔΟΥ. Η συνήθης τακτική των ΔΟΥ να χορηγούν έναρξη επιτηδεύματος σε επιχειρήσεις που η λειτουργία τους δεν έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΟΤ πρέπει να σταματήσει, να εφαρμοστεί άμεσα η κείμενη νομοθεσία με τη σύσταση Σώματος Επιθεωρητών Τουρισμού ως μηχανισμό ελέγχου, ώστε να κλείσουν όλες οι παράνομες επιχειρήσεις που στερούνται του ειδικού σήματος άδειας λειτουργίας του ΕΟΤ, ακόμα και στις περιπτώσεις που η εφορία τους έχει χορηγήσει έναρξη επιτηδεύματος.

Τα τελευταία χρόνια υπάρχει θεαματικός αθέμιτος ανταγωνισμός μέσω της νέας κατηγορίας καταλυμάτων, αυτής της οικονομίας του διαμοιρασμού (τύπου AIRBNB κ.λπ.), που λειτουργεί ανταγωνιστικά προς τα δικά μας νόμιμα καταλύματα.

Αυτή λοιπόν η οικονομική δραστηριότητα, εφόσον θελήσει ο επιχειρηματίας να ασκείται νόμιμα, επιβαρύνεται μόνο με 15% επί των εισπράξεων, ενώ η επιβάρυνση των νόμιμων εγκατεστημένων από τον ΕΟΤ επιχειρήσεων φθάνει το 75% έως 80%!

Συγχρόνως δε, υπάρχουν επιτηδευοί, αλλοδαποί και ντόπιοι οι οποίοι εκμεταλλεύονται τις συγκυρίες ενοικιάζοντας "α-

όρατα" τις ιδιοκτησίες τους, παρακάμπτοντας και τις πλατφόρμες ενοικίασης, με αποτέλεσμα το κράτος να μην εισπράττει τίποτα.

Σκέπτεται κανείς τι πρόκειται να συμβεί, εάν υπό το βάρος της δυσβάσταχτης φορολογίας, των υπερβολικών και μη ανταποδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, του αθέμιτου ανταγωνισμού και κυρίως της αδικίας που αισθάνονται οι μικροί τουριστικοί επιχειρηματίες κλείσουν τις επιχειρήσεις τους και ενταχθούν και αυτοί στην κατηγορία των καταλυμάτων της οικονομίας του διαμοιρασμού;

Επιβάλλεται λοιπόν να σχεδιασθεί και να υλοποιηθεί άμεσα στρατηγική που θα προστατεύει την τουριστική ανάπτυξη

της Σίφνου". Τα αναλυτικά στοιχεία της έρευνας δεν είναι δυνατόν να μεταφερθούν στην εφημερίδα γιατί έχουν έκταση 100 σελίδων! Αναφέρονται όμως συνοπτικά στα παρακάτω ειδικότερα θέματα και ερωτήματα:

1. Τουρισμός και εμπόριο - Η περίπτωση της Σίφνου

- 1.1. Τουρισμός και Εμπόριο: Δύο αλληλένδετες δραστηριότητες για την αναπτυξιακή διαδικασία
- 1.1.1. Η έννοια του "τουρίστα"
- 1.1.2. Ο τουρισμός: μια ιδιαίτερα διαμορφούμενη ιδιωτική κατανάλωση
- 1.2. Η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, οι Κυκλάδες και η Σίφνος
- 1.2.1. Φυσιογνωμία
- 1.2.2. Οικονομικά χαρακτηριστικά

2. Δημογραφικό προφίλ

- Βασικές διαπιστώσεις
- 2.1. Γεωγραφικά χαρακτηριστικά
 - 2.2. Φύλο
 - 2.3. Ηλικία
 - 2.4. Επίπεδο εκπαίδευσης
 - 2.5. Οικογενειακή κατάσταση
 - 2.6. Επαγγελματική κατάσταση
 - 2.7. Ετήσιο ατομικό εισόδημα

3. Τουριστικό προφίλ

- Βασικές διαπιστώσεις
- 3.1. Τρόπος οργάνωσης ταξιδιού
 - 3.2. Πηγές πληροφόρησης
 - 3.3. Τρόπος άφιξης
 - 3.4. Περιοχή διαμονής
 - 3.5. Τύπος καταλύματος
 - 3.6. Διάρκεια παραμονής
 - 3.7. Πρόσωπα με τα οποία επισκέφτηκαν τη Σίφνο
 - 3.8. Δραστηριότητες
 - 3.9. Τρόποι μετακίνησης
 - 3.10. Σύνολο διακοπών
 - 3.11. Πιστότητα
 - 3.12. Παράγοντες επιλογής

4. Καταναλωτικό προφίλ

- Βασικές διαπιστώσεις
- 4.1. Δαπάνες
 - 4.2. Αγορές προϊόντων
 - 4.3. Δαπάνες σε μουσεία

5. Ικανοποίηση τουριστών

- Βασικές διαπιστώσεις
- 5.1. Υποδομές και υπηρεσίες
 - 5.2. Καταλύματα
 - 5.3. Καταστήματα εστίασης
 - 5.4. Εμπορική αγορά

6. Θετικά - αρνητικά σημεία και προτάσεις βελτίωσης

- 6.1. Ελλείψεις σε υπηρεσίες & προϊόντα
- 6.2. Αρνητικά σημεία
- 6.3. Θετικά σημεία
- 6.4. Προτάσεις βελτίωσης

7. Καταναλωτικό προφίλ

- Βασικές διαπιστώσεις
- 7.1. Δαπάνες
 - 7.2. Αγορές προϊόντων
 - 7.3. Δαπάνες σε μουσεία

8. Ικανοποίηση τουριστών

- Βασικές διαπιστώσεις
- 8.1. Υποδομές και υπηρεσίες
 - 8.2. Καταλύματα
 - 8.3. Καταστήματα εστίασης
 - 8.4. Εμπορική αγορά

9. Θετικά - αρνητικά σημεία και προτάσεις βελτίωσης

- 9.1. Ελλείψεις σε υπηρεσίες και προϊόντα
 - 9.2. Αρνητικά σημεία
 - 9.3. Θετικά σημεία
 - 9.4. Προτάσεις βελτίωσης
- ΣΗΜ. ΣΥΝΤ. Αν κάποιος/α αναγνώστης/αναγνώστρια ενδιαφέρεται για το πλήρες κείμενο της μελέτης μπορεί να επικοινωνήσει με την εφημερίδα ή με τον Θ. Πολενάκη

Η παρέμβαση της Μαρίας Ναδάλη

Η επικεφαλής της νέας Δημοτικής Παράταξης με τίτλο "Καινούργια Μέρα" που είχε επίσης προσκληθεί από τους οργανωτές είπε τα εξής:

"Καλημέρα σας!

Σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση που μας δίνει την ευκαιρία της συμμετοχής σε μια τόσο σημαντική διοργάνωση

για το καίριο και τόσο ευαίσθητο θέμα του τουρισμού. Θεωρούμε σημαντικό όχι μόνον το γεγονός, αλλά και το χρόνο διεξαγωγής της συζήτησης, της καταγραφής απολογιστικών στοιχείων, της κατάθεσης προτάσεων και παρατηρήσεων λίγους μήνες μετά το τέλος της προηγούμενης τουριστικής περιόδου και αρκετά πριν την έναρξη της επόμενης.

Και καθώς η νεοσύστατη ομάδα μας επεξεργάζεται ένα συνολικό ρεαλιστικό σχέδιο δράσης που διαμορφώνεται μέσα από συζητήσεις, συναντήσεις, γόνιμη ανταλλαγή απόψεων με τους επαγγελματικούς φορείς και τους επιχειρηματίες του τουρισμού, το οποίο θα έχουμε την ευκαιρία ολοκληρωμένο να παρουσιάσουμε στις αρχές του χρόνου, θα θέλαμε απλώς σήμερα να επιστημόνουμε ότι θεωρούμε πραγματικά σημαντικό η Σίφνος μας να αποκτήσει τη δική της τουριστική ταυτότητα που δεν μπορεί παρά να στηρίζεται:

-στην ήπια ανάπτυξη και στην περαιτέρω αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της σε κάθε τομέα (ιστορία, πολιτισμός, παράδοση, αγειοπλαστική, γαστρονομία, ήθη έθιμα, γεωλογία),

- στη διαφύλαξη του αρχιτεκτονικού και φυσικού περιβάλλοντος που μαζί με την παραδοσιακή σιφναϊκή φιλοξενία αποτελούν βασικές παράμετροι τουριστικής ανάπτυξης,

- στη διεύρυνση των συνεργασιών με τους πλέον αρμόδιους φορείς του κλάδου,

- στο σχεδιασμό της τουριστικής πολιτικής όχι βάσει μόνον των αριθμητικών δεδομένων που αποτυπώνουν την επισκεψιμότητα αλλά και όλων των άλλων στοιχείων (ποσοστά εισόδων, ποσοστά χωρών προέλευσης επισκεπτών κ.λπ.). Τα ολοκληρωμένα συμπεράσματα που θα εξαχθούν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως εργαλείο στόχευσης στην τουριστική επιτροπή για τον προγραμματισμό των δράσεων της επόμενης περιόδου.

- Τουρισμός είναι βέβαια η έγκαιρη και στοχευμένη προβολή,

- είναι οι βασικές υποδομές και τα πολυπρόσωπα μεγάλα έργα,

- είναι δράσεις που απαιτούν χρήματα και χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες, αλλά και άλλες που δεν προϋποθέτουν παρά συναίνεση και βούληση για την εφαρμογή ρυθμιστικών αποφάσεων τοπικού χαρακτήρα,

- είναι και η βελτίωση των παροχών στον τομέα της υγείας, η βελτίωση της ακτοπλοϊκής συγκοινωνίας με έμφαση στην εξασφάλιση της καλύτερης ενδοκυκλαδικής σύνδεσης,

- είναι ακόμα η αντιμετώπιση προβλημάτων της καθημερινότητας,

- η αμφίδρομη σχέση τουριστικής ανάπτυξης και αγροτικής παραγωγής με την ασφαλή και συστηματική προώθηση των τοπικών προϊόντων μας, και

- φυσικά η προστασία των μονοπατιών και ο σχεδιασμός της περαιτέρω αξιοποίησης της πολύ σοβαρής δουλειάς που έχει γίνει από το Δήμο στον τομέα αυτό,

- είναι ακόμα η συλλογική προσπάθεια για την κοινή θεματική προβολή των Δυτικών Κυκλάδων, έτσι όπως την έχουν επεξεργαστεί οι αρμόδιοι επαγγελματικοί φορείς των νησιών μας, και βέβαια η αναζήτηση των δυνατοτήτων ανάδειξης και άλλων εναλλακτικών μορφών τουρισμού που παράλληλα θα εξασφαλίζουν την ακόμα μεγαλύτερη επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου.

Όλα αυτά και πολλά ακόμα δημιουργούν την ανάγκη να "ανοίξει" μια ουσιαστική συζήτηση με όλους για τη χάραξη τουριστικής πολιτικής με σχέδιο και στρατηγική, που παράλληλα θα βάζει στο κέντρο της προσοχής μας και τα σοβαρά προβλήματα έτσι όπως τα αντιλαμβάνομαστε και τα καταγράφουν οι επαγγελματικοί φορείς.

Είμαστε εδώ για να ακούσουμε τα προβλήματα και τις προτάσεις σας και σας ευχαριστούμε ακόμα μια φορά για την πρόσκληση."

Η Παναγιά του Μπαλή και ο Παπα-Γιάννης ο Δεπάστας

Συνέχεια από σελ. 5

του Γιώργου Νίκου Θεοδώρου

τες, και το Δημήτρη. Η οικογένεια του Δημήτρη και της Αφροδίτης Δεπάστα, με τις οικογένειες των παιδιών τους, εξέδωσαν ένα αφιερωματικό τευχίδιο στην Παναγιά του Μπαλή, ως Πανηγυράδες των Εισοδίων το Νοέμβριο του 2015. Εκτός από τα διαφωτιστικά κείμενα, κοσμείται με φωτογραφίες του Ιερού Ναού, εσωτερικές και εξωτερικές, -2- αιογραφίες του παπα-Γιάννη και -2- φωτογραφίες του ίδιου του Πρωτοπρεσβύτερου. Περιλαμβάνει δε τον "Αλφαβητικό Αίνο στην Υπεραγία Θεοτόκο". Την επιμέλεια της λιτής αλλά εμπνευσμένης αυτής έκδοσης είχαν η Σοφία Αλ. Αρμελινίου-Δεπάστα, Καθηγήτρια του Γυμνασίου-Λυκείου Σίφνου και ο σύζυγός της Γιάννης Δημ. Δεπάστας, εγγονός και συνονόματος του παπα-Γιάννη και Πρωτοψάλτης στον Άη-Σπυρί της Απολλωνίας.

Στην καθημερινότητα του παπα-Γιάννη δεν συναντούμε διαστάσεις ή παρεκκλίσεις ανάμεσα στην πίστη και στις πράξεις του. Δεν πρέσβευε άλλα και άλλα έπραττε. Τα γεγονότα τη ζωής του δεν τάχε φοδραρισμένα με δήθεν ζήλο και δήθεν προσήλωση στην παράδοση της Εκκλησίας. Ήταν τόσο θεοφιλής ο ζήλος του για την ευπρέπεια των ναών, χωρίς κανένα ίχνος εκκοσμίκευσης ή επιδειξιμανή καταναλωτισμού, όσο υπήρξε θεοφιλής η επιμέλειά του για την αλήθεια των εικόνων του, χωρίς κανένα ίχνος απλούστευσης ή εκζήτησης ή το αντίθετο, χωρίς ίχνος δήθεν υψηλοφροσύνης.

Η διακονία του, απαλλαγμένη από την προσήλωση στα υλικά αγαθά, ήξερε να παραδίδεται στις πνοές της Χάρης. Το ίδιο συνέβαινε και με τις χειρωνακτικές του εργασίες, ώστε να μην επιβαρύνει κανένα, κυρίως όμως να μην σκανδαλίζει τους ενορίτες του. Π.χ. οι μελίθωρες λαμπάδες του, χεροκάμωτες από τον ίδιο και με κεριά από δικά του μελίτσια, ήταν ένα πολύτιμο δώρο σε όσους ένωθε κοντά του και τούς εκτιμούσε.

Κάποιες από τις κουβέντες του παπα-Γιάννη έχουν μείνει παροιμιώδεις και συχνά τις θυμόμαστε στις συζητήσεις μας. Παραθέτω μόνο μια, ίσως την πιο γνωστή, "Λίγα τ' αρνιά, αλλά γαλάρια.". Όταν στις συναντήσεις με τους συνεργημερίους της Σίφνου τού έλεγαν ότι η ενορία του είναι μικρή σε αριθμό εκκλησιαζομένων, απαντούσε μ' αυτή την παροιμία, "Λίγα τ' αρνιά, αλλά γαλάρια.". Παραδεχόταν το μικρό αριθμό των πιστών, δεν δισταζε όμως να αναγνωρίζει τη γενναιοδωρία του ποιμνίου του και να την ομολογεί δημόσια. Ευπρέπεια, τιμότητα, ανωτερότητα! Σπάνια τον θυμόμαστε, χωρίς να αναφερθούμε στην παροιμία του αυτή.

Ο παπα-Γιάννης Δεπάστας σε όλο του το βίο καταργαζόταν την εσωτερική του καθαρότητα, δηλ. την καθαρότητα της ψυχής του, έξω από κάθε κοσμικό φρόνημα, και αφετέρου τη θεάρεστη και αγνή λατρεία του Υψίστου, με την ανάθεση όλης της βιοτής του στον Πλάστη και Δημιουργό μας. Έτσι η ψυχή του ήταν δεκτική στη Θεία Χάρη.

Για τα μέτρα του κόσμου υπήρξε ένας άγιος ιερέας. Με τα μέτρα της Στρατευομένης Εκκλησίας υπήρξε Ποιμενάρχης, που αγωνίστηκε για να φανερώσει το πρόσωπο του Χριστού. Με πίστη, διακριτικότητα και σέβας Θεού. Με τα μέτρα της Βασιλείας των Ουρανών υπήρξε κληρικός εγνωσμένης αγιότητας.

Τα παραπάνω δεν έχουν να κάνουν με έναν κάποιο ιερωμένο μιας ενορίας του νησιού μας. Είναι ο ίδιος ο παπα-Γιάννης Δεπάστας, ο παπάς της καρδιάς μας. Δεν ξέρω κανένα ενορίτη ή συμπολίτη μου ή άνθρωπο της γενιάς μου, που να μην θυμάται με γνήσιο σεβασμό και αληθινή τιμή τον παπα-Γιάννη. Τα πιο πάνω αποτελούν ελάχιστο δείγμα από το πολύτιμο θησαύρισμα για τη ζωή του. Θα συνεχίσω όταν μας ξαναδοθεί η ευκαιρία.

Τί μπορούμε εμείς σήμερα να ανταποδώσουμε ως ευγνωμοσύνη στον παπα-Γιάννη Δεπάστα, τουλάχιστον όσοι προλάβουμε και τον γνωρίσαμε και μεγαλώσαμε κοντά του; Μολονότι την απάντηση εδώ τη δίνει η συνείδηση του καθενός, τολμώ να προτείνω ότι ίσως αρκεί μια μικρή προσπάθεια να τον μνησθούμε, όσο μπορούμε, στα μέτρα των δυνατοτήτων μας. Να δίνουμε χωρίς να περιμένουμε ανταπόδοση, να ομολογούμε την ανεπάρκειά μας, που πρώτος ο γράφων παραδέχεται, να ταπεινωθούμε με μόνη προοπτική να 'χομε την Ευχή του παπα-Γιάννη Δεπάστα και τη Χάρη του Θεού.

Η μικρή μας κληρονομιά

Του Δρ. Πέτρου Πρόκου*

Η ελάσων πολιτιστική κληρονομιά αποτελείται από όλα τα ιστορικά τεκμήρια, παλαιότερα ή νεότερα, που ποτέ δεν θα βρουν τη θέση τους σε ένα μουσείο, δε θα ανεβούν σε βόθρα και δε θα στολίσουν βημόθυρα, δε θα μπουν σε εξώφυλλα πολυτελών εκδόσεων και δε θα αποτελέσουν αντικείμενο μελέτης για τους επιστήμονες. Είναι το ρολόι του παππού, τα υφαντά της γιαγιάς και τα μπακίρια, η παραμελημένη εικόνα στη γωνιά του Ιερού, ακόμα και η παλιά λυχνία, το σκουριασμένο αλέτρι στο χωράφι, το σαρακοφαγωμένο έπιπλο που τρίζει, η παλιά οικογενειακή φωτογραφία, τα χειρόγραφα και οι καρτ-ποστάλ που κιτρινίζουν στο συρτάρι.

Είναι όλα αυτά τα αντικείμενα που μας πιάνουν χώρο και όλο λέμε να τους δώσουμε μια και να ησυχάσουμε αλλά ποτέ δε μας πάει η καρδιά να το κάνουμε. Είναι όλα αυτά που όπως λέει ο ποιητής "μας εξαντλούν τους αγώνες και δε ξέρουμε που να τα ακουμπήσουμε". Είναι η "μικρή" μας κληρονομιά που παρότι δε φέρει καμιά ιδιαίτερη ιστορική, αισθητική ή άλλη αξία, κατέχει μια ιδιαίτερη θέση στη καρδιά και τη συνείδηση μας, έχει όπως λέμε αξία καθαρά συναισθηματική. Η πολιτιστική κληρονομιά όμως έχει πάψει στο αξιακό σύστημα του δυτικού κόσμου να αξιολογείται με συναισθηματικά κριτήρια. Αποτελεί πια περιουσιακό τεκμήριο, και μάλιστα με

Ο Άη Νικόλας τα' Αερινά. (Φωτ. Αρχείο Ανδρέα Ζαμπέλη)

ανταποδοτικό όφελος. Σε αυτό τον αδυσώπητο κόσμο που τα πάντα μεταφράζονται σε "χρήμα" τι θέση έχει λοιπόν η μικρή μας κληρονομιά;

Η συναισθηματική αξία της μικρής μας κληρονομιάς που είναι καθαρά προσωπική και απολύτως υποκειμενική μπορεί εύκολα να μετουσιωθεί σε οικονομικές αξίες όπως η παράδοση, η καλαισθησία, η οικογενειακή θalπρωή, η αειφορία, η φιλοξενία.

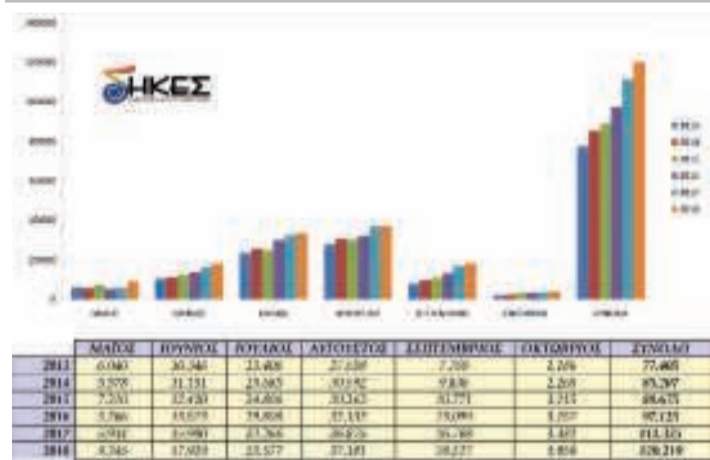
Σε αντίθεση με τα αρχαία τεκμήρια που κλεισμένα πίσω από γυάλινες προθήκες και κάγκελα μαρτυρούν ένα φιλολογικό μονάχα παρελθόν που δεν μας είναι οικείο, τα αντικείμενα του λαϊκού πολιτισμού, η λαϊκή τέχνη, η αγροτική κληρονομιά τα προσωπικά κειμήλια, φέρουν απόηχους ενός κοντινού παρελθόντος με το οποίο αισθανόμαστε συγγένεια και εγγύτητα. Ο δυτικός άνθρωπος του αστικού πολιτισμού, αποκομμένος από τη φύση, τις αξίες της αγροτικής ζωής, την παράδοση, από μια πιο ανθρώπινη καθημερινότητα που βίωναν οι παππούδες μας, αναζητά αντίστοιχες εμπειρίες κατά τη διάρκεια του ελεύθερου χρόνου και των διακοπών που θα του προσφέρουν έστω μια μικρή γεύση της "απλής ζωής" που έχει απολέσει.

Μαζί με την αρχιτεκτονική ακεραιότητα που είναι προϋπόθεση, τα φορητά αντικείμενα της μικρής μας κληρονομιάς αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της αυθεντικής αυτής εμπειρίας. Από προσωπικά κειμήλια μετατρέπονται σε εκπαιδευτικό υλικό, μάρτυρες της ιστορίας των καθημερινών ανθρώπων, της αγροτικής ζωής, των συνθηκών και των εργασιών που έχουν πια εκλείψει και συναντώνται σχεδόν αποκλειστικά στη αυλή προφορική παράδοση, τεκμήρια ενός νοσταλγικού παρελθόντος που δεν έχουμε βιώσει αλλά μας είναι οικείο, μας ξεκουράζει και μας διδάσκει. Από ταπεινά εργαλεία, απολύοντας τη χρηστική τους υπόσταση, μετατρέπονται σε αντικείμενα τέχνης, εκπροσώπους της λαϊκής ανεπιτήδευτης καλαισθησίας και απεριττης ομορφιάς που μας ψυχαγωγεί και μας παιδεύει. Ειδικά όσον αφορά τη Σίφνο είναι πρόδηλο ότι ο τουρισμός που ολοένα αυξάνεται, φέρει αυτά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που δεν αρκούνται σε λίγο ήλιο και θάλασσα και αποζητά την αυθεντική εμπειρία, τη γνώση και την επαφή με τη παράδοση και τις αξίες του τόπου που θα επισκεφθεί.

Δυστυχώς όμως αφορμή αυτού του άρθρου αποτελεί το γεγονός ότι δεν είναι λίγες οι φορές που συναντάμε τη κληρονομιά μας πεταμένη στα σκουπίδια ανάμεσα σε πλαστικές σακούλες και απορρίμματα. Και είναι ακόμα πιο λυπηρό όταν τα αυθεντικά αυτά τεκμήρια, κυρίως είδη οικοσκευής, θυσιάζονται για να αντικατασταθούν από σύγχρονα κακέκτυπα τους. Στις περισσότερες περιπτώσεις βρίσκονται σε αρκετά καλή κατάσταση και με ελάχιστη φροντίδα μπορούν να αποκατασταθούν, να ξαναζωντανέψουν, να αποκτήσουν αισθητική αξία και εκπαιδευτική υπόσταση. Τηρώντας μάλιστα κάποιες βασικές αρχές πρόληψης μπορούμε να τα διατηρήσουμε για άλλα τόσα χρόνια ώστε να αποτελέσουν τη μικρή κληρονομιά και των παιδιών και γιατί όχι και των εγγονών μας.

*Ο Δρ. Πέτρος Πρόκος είναι συντηρητής αρχαιοτήτων, ΥΠΠΟ

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Η τουριστική περίοδος εκτός από την σημαντική αύξηση αφίξεων παρουσίασε το 2018 και μία χρονική επέκταση, στόχο που είχαμε εδώ και πολλά χρόνια. Και που πάντως δεν μιλάμε πια εκείνες τις 40, το πολύ, μέρες - αρχές Ιουλίου μέχρι τα μέσα Αυγούστου - που ήταν η τουριστική περίοδος τα παλιότερα χρόνια. Είναι και αυτό το "στρογγυλό" 120.000 που μας... εξιτάρισε και μας παρακίνησε να δημοσιεύσουμε και τα καινούργια στοιχεία μέχρι και το τέλος Οκτωβρίου

5 Οκτωβρίου 2018

Στο Λαγονήσι στο "Grant Resort" Από την Grimaldi Group

Και εδώ, οι καλύτεροι των καλύτερων θέμα τους, τα επιβατικά πλοία. Ο Λεωνίδας Δημητριάδης - Ευγενίδης, εκτός των άλλων, είναι εκπρόσωπος της επιτυχημένης εταιρείας "Aegean Speed Lines" στις Δυτικές Κυκλάδες, έχοντας δεσμούς με την Σίφνο και τα γύρω νησιά, ρίσκαρε τα δικά του λεφτά, σε αυτόνομο περιβάλλον. Και ντόμπρος, όπως πάντα ανέφερε την οικογένεια Βενιάμη και τους ιδιαίτερους δεσμούς, που έχει μ' αυτήν.

Και τελειώνοντας είπε ότι η οικογένεια Grimaldi, είναι ταγμένη σε αυτό που κάνει. Όπως πάντα, απόλυτα κατανοητός! Με ρώτησαν πως τα μαθαίνω όλα αυτά. Την θάλασσα, την αγάπησα από 4 μηνών, στη Σίφνο, στο Φάρο. Ο άντρας μου ήταν πλοίαρχος, γι' αυτό είμαι παθιασμένη με ό,τι έχει να κάνει μ' αυτή. Και ο Λεωνίδας Δημητριάδης - Ευγενίδης, είναι ό,τι καλύτερο για να μπορώ να εκδηλώσω αυτή την αγάπη. Τον ευχαριστώ, που μου δίνει αυτή την δυνατότητα.

Λούση - Ελένη Μυτιληναίου

3 Οκτωβρίου 2018

Μέγαρο Μουσικής Ναυτιλιακό Συνέδριο της Εφημερίδας "Ναυτεμπορική"

Παρόντες, οι πάντες. Ο συμπαθέστατος πρόεδρος της Ένωσης Εφοπλιστών κ. Πάνος Λασκαριδής, ο κ. Ανασ. Παπαγιαννόπουλος, η κ. Μπόνη, ο κ. Κούστας, ο κ. Μπουρμπούλης, ο κ. Θεοτοκάς, ο κ. Κοτζιάς, δεν προλάβαινα να γράφω.

Όταν ήρθε τη σειρά του Λεωνίδα Δημητριάδη - Ευγενίδη, κρεμάστηκαν από τα χείλη του. Εστίασε στο Γερμανικό παράδειγμα όταν οι τράπεζες έχασαν πολλά χρήματα από επιλεκτικές τοποθετήσεις που αποδείχθηκαν ζημιογόνες και την πλήρωσε όλος ο κλάδος. Μεσότης και να κυριολεκτεί, όπως πάντα.

Ένα συνέδριο απ' ότι κατάλαβα, πλοίοιο θεματικά και σε πολλά επίπεδα. Ο Ναυτιλιακός κλάδος την πυξίδα την έχει στραμμένη στο Μέλλον!

Λούση - Ελένη Μυτιληναίου

Σιφνιοί Ασκληπιάδες...

Του Νίκου Προμπονά*

*Το παρακάτω απόσπασμα της ομιλίας του κ. Νίκου Προμπονά, διαχωρίσαμε στο προηγούμενο φύλλο από την υπόλοιπη ομιλία του στην τιμητική για τον γιατρό Θωμά Γοζαδίνο εκδήλωση της 3.11.18 στο Ίδρυμα Πρόκου (βλ. Σ.Ν. Οκτωβρίου) και το δημοσιεύουμε σήμερα κυρίως λόγω έλλειψης χώρου στο προηγούμενο φύλλο, αλλά και λόγω της σχετικής αυτοτελείας του.

Ο τιμώμενος γιατρός μας συνεχίζει μια μακρά ιατρική παράδοση που έχει η Σίφνος παράλληλα με την πρωτοπορία της και τη διάκρισή της και σε άλλους πνευματικούς τομείς. Μακρινός πρόγονός του που έζησε κατά τα ελληνοκρατικά χρόνια ήταν ο βασιλικός γιατρός Δίφιλος ο Σίφνιος, που έγραψε το βιβλίο "Κατάλληλη διαίτα για ασθενείς και υγιείς", ενώ τον περασμένο αιώνα στην Πόλη, στην Αλεξάνδρεια και στη Σμύρνη έζησαν και έδρασαν επιφανείς Σίφνιοι γιατροί, με μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό.

Χάρη της ιστορίας αναφέρω, ονομαστικά μόνο, από την εργασία του μακαριστού αρχιμανδρίτη Φιλάρτου Βιτάλη "Διάσημοι Σίφνιοι ιατροί στην Κωνσταντινούπολη, Αθήναι 1999" γνωστούς Σιφνιούς γιατρούς: τον Νικηφόρο Βεντούρη, σπουδαίο γιατρό γυναικολόγο, τον Απόστολο Εμμ. Βερνίκο, αριστούχο, διδάκτορα της ιατρικής που υπηρέτησε στον Δήμο Σίφνου και αργότερα διακεκριμένο γιατρό στην Αλεξάνδρεια, τον Αντώνιο Βίτσαρη, καθηγητή παθολογίας των παιδιών, τον Ιωάννη Θ. Γαϊτάνο, παθολόγο-μαιευτήρα, που σπούδασε στην Αθήνα και στο Παρίσι, τον Ευριπίδη Γκιών, τον Νικόλαο Γρυπάρη, τον Ιωάννη Δραγάτη, τον Ιάκωβο Ι. Θεολόγη, με μετεκπαίδευση στο Παρίσι, τον Γεώργιο Κουλούρη, γενικό αρχίατρο στον Ελληνικό Στρατό και κατόπιν βουλευτή, τον Θεόδωρο Μαζαρά, γιατρό στην Κρήτη και την κόρη του Ιωσήφ, παιδίατρο, τον Ιωάννη Ν. Μενεγάκη, τον Παύλο Πανώριο στη Σμύρνη, τον Νικόλαο Φ. Πιπτή, λοχαγό γιατρό, που θυσιάστηκε αγωνιζόμενος στην Ουκρανία (1919), τον Αναστάσιο Β. Σπεράντσα, γιατρό στο Θεραπευτήριο "Ευαγγελισμός". Και στην Πόλη τον Γεώργιο Βάο, επιφανή γιατρό, τον Ιωάννη Δημητριάδη, από τους πρώτους γιατρούς της Πόλης και τους γιους του αντάξιους γιατρούς Νικόλαο και Δημήτριο Δημητριάδη στην Αλεξάνδρεια, τον Αριστείδη Φ. Σγουρδαίο, εξαιρετό γιατρό, τον Τομάζο (Θωμά) Σγουρδαίο, αρχιχειρουργό στα Εθνικά Φιλανθρωπικά Νοσηλευτικά Καταστήματα του Βαλουκλή. Και, τέλος, τους πανεπιστημιακούς Στέλιο Σπεράντσα, καθηγητή της Οδοντιατρικής και Νικόλαο Κώνστα, υπηγητή της Ιατρικής Σχολής Αθηνών. Αλλά και από γάμο με εκλεκτές Σιφνιές τον Διονύσιο Αλεβιζάτο, τον Φώτιο Τσαγκάρη και τον Νικόλαο Α. Κοζαδίνο.

Γιατροί, οι οποίοι λειτούργησαν ευεργετικά για το νησί τους, πλην όσων έδρασαν εκτός Σίφνου, ήταν: Ο Ιωάννης Δημητριάδης (1828-1898), ο οποίος, πριν εγκατασταθεί στην Πόλη, υπηρέτησε ως δημοτικός γιατρός στη Σίφνο. Ο Αριστείδης Φραγκ. Σγουρδαίος που το 1885 αναγορεύτηκε διδάκτορας και το 1900 εγκαταστάθηκε στη Σίφνο εξασκώντας το επάγγελμά του. Ο Σοφοκλής Μαριδάκης, πατέρας του πανεπιστημιακού και ακαδημαϊκού Γεωργίου Μαριδάκη. Η παιδίατρος Μαργαρίτα Βερνίκου-Βαζακοπούλου, κόρη του γιατρού της Αλεξάνδρειας Απόστολου Βερνίκου και αδελφή της διευθύντριας του Τμήματος Επιστημών Ζωής της NASA, δόκτορας Ιωάννας Βερνίκου, που πάντοτε πρόσφερε τις υπηρεσίες της εξετάζοντας δωρεάν τα παιδιά της Σίφνου κατά τις περιόδους διακοπών της στο νησί. Ο Γεώργιος Πρεζάνης που άσκησε το επάγγελμά του στη Σίφνο ωφελώντας το γενέθλιο του νησί. Ο αλησμόνητος Σωτήριος Τριαντάφυλλος που πρόσφερε μόνος του τις υπηρεσίες του επί τριάντα πέντε συνεχή χρόνια στο νησί, όντας ταυτόχρονα μαιευτήρας, οδοντίατρος και φαρμακοποιός, με μόνη βοήθη τη φιλότιμη και ευπροσήγορη νοσοκόμα Πόπη Τραντά. Άγνωστος στη σιφνιακή βιβλιογραφία είναι ακόμα ο Σιφνιός γιατρός που γεννήθηκε στην Καταβατή Ιωάννης - Ιάσων Δραγά-

της / Δραγάσης - Παλαιολόγος (1879-1959), μεγάλος ιδεολόγος ανθρωπιστής και φλογερός πατριώτης, ζυμωμένος και θρεμμένος με τους πόθους και τα όνειρα των Ελλήνων για ελευθερία, που έδωσε την παρουσία του για να οργανώσει ιδιωτικό νοσοκομείο εκστρατείας κατά τους Βαλκανικούς πολέμους και την Μικρασιατική εκστρατεία και ιδιωτικό νοσοκομείο στην Αθήνα για τη δωρεάν περίθαλψη ασθενών.

Τέλος, οι σύγχρονοι γιατροί, Νίκος Μακαρώνας, που διήνυσε σχεδόν όλη τη δημόσια υπηρεσία του στη Σίφνο ως διευθυντής του Περιφερειακού Ιατρείου Σίφνου και καταξιώθηκε με τις διαγνώσεις του και με την εμπιστοσύνη των ασθενών, αλλά και οι ιδιώτες οδοντίατροι Γιάννης Μακαρώνας, Απόστολος Παπαγγελέτος και Κατερίνα Φουτουλάκη, και ο φυσικοθεραπευτής Νίκος Μενεγάκης, συμπληρώνουν τον σχετικό κατάλογο.

*

Παράλληλα, λειτούργησαν εντός και εκτός Σίφνου άξιοι γιατροί, φίλοι της Σίφνου διαφόρων ειδικοτήτων που παρακολουθούν και φροντίζουν Σιφνιούς ασθενείς ή με προγραμματισμένες επισκέψεις τους στο νησί ή με επισκέψεις των ασθενών στα ιατρεία τους στην Αθήνα. Εξ άλλου με τις επισκέψεις των κατά χρονικά διαστήματα καλύπτουν ένα μεγάλο κενό της κρατικής μέριμνας, που έχει ως συνέπεια η ανεπαρκής στελέχωση του Περιφερειακού Ιατρείου, οι γιατροί Παναγιώτης Κοφινάκος, γυναικολόγος, Λεωνίδας Πολυκρέτης, ωτορινολαγολόγος, Παναγιώτης Σταυλάς, ορθοπαιδικός, Στέλιος Μάρτος, ακτινολόγος, Ηλίας Κωνσταντόπουλος, παιδίατρος, Αντώνης Καρότσης, γενικός ιατρός.

Σύγχρονοι άξιοι Σιφνιοί γιατροί που εργάστηκαν εκτός Σίφνου που όμως παρακολούθησαν και φρόντισαν και Σιφνιούς ασθενείς είναι: η Κατερίνα Πολενάκη, γυναικολόγος-μαιευτήρας που είχε ιδιότητα μαιευτήρια, και η βοηθός της, μαία Κατερίνα Σαρρή-Βενιού, η Κλημεντίνη Γεροντοπούλου-Πούλου, διδάκτορας του Πανεπιστημίου Αθηνών, δερματολόγος, η Μαρία Συνοδινού, διδάκτορας με μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, ογκολόγος, διαδοχικά στο Νοσοκομείο Μεταξά, διευθύντρια του Ογκολογικού τμήματος στο Νοσοκομείο των Παίδων και στο Νοσοκομείο "Υγεία", ενώ έχει κάνει πολλές δημοσιεύσεις σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει σε πληθώρα διεθνών συνεδρίων, ο Μιχάλης Χρυσόφορος, αναπληρωτής Καθηγητής στο ΕΚΠΑ, ουρολόγος-χειρουργός στο Αττικό Νοσοκομείο, ο Χρίστος Μπατζάκης, ακτινολόγος, ειδικευμένος στην πυρηνική ιατρική στο Νοσοκομείο "Σωτηρία", ο Νίκος Ποδότας, ωτορινολαρυγγολόγος στο Νοσοκομείο της Νικαίας, ο Απόστολος Μανιάς, πνευμονολόγος, διευθυντής στο Νοσοκομείο Κορίνθου, οι οδοντίατροι Μαρία Τσιλιμπουνίδου-Γεροντοπούλου και Σταύρος Πιπτής, ο Σπύρος Αρβανιτάκης, καρδιολόγος, ο Ευστράτιος Περισίδης, οφθαλμίατρος, και επισκέπτης ιατρός, η Μαθίλντα Χρόνη, το γένος Κουλούρη-Αποστολάκη, ωτορινολαρυγγολόγος στο Θεραπευτήριο "Ευαγγελισμός". Αλλά και ο αλησμόνητος χειρουργός Άγγελος Στεργιόπουλος, γαμπρός της Σίφνου, και ο γιος του Σπύρος Στεργιόπουλος, χειρουργός, οι γνωστοί γιατροί Νίκος Καρανικόλας, καρδιολόγος, ο οφθαλμίατρος Γεώργιος Γεωργόπουλος, ο οφθαλμίατρος Κώστας Γεωργακόπουλος και ο Κώστας Θεοδωρίδης, ορθοπαιδικός χειρουργός, άλλοτε αγροτικός γιατρός Σίφνου, που νυμφεύθηκαν ευπρόληπτες Σιφνιές.

Αξιωματική είναι επίσης η προσφορά των μετοίκων γιατρών που έκαναν δεύτερη πατρίδα τους τη Σίφνο, όπως του αλησμό-

νητου καθηγητή της Ιατρικής Γιάννη Παπαδημητρίου, χειρουργού, και της επίσης καθηγήτριας συζύγου του Λίλας Παπαδημητρίου.

Ο ομιλητής κ. Νίκος Προμπονάς, ενώ προσφέρει αναμνηστικό δώρο στον τιμώμενο Θωμά Γοζαδίνο. (Φωτ. Αρχείο μ.α)

ου, αναισθησιολόγου, στα Νοσοκομεία "Αρεταίειον" και "Ερρίκος Ντυνάν", του αλησμόνητου Παναγιώτη Σακελιιάδη, χειρουργού στο Νοσοκομείο "Υγεία", του Βέλγου αθλητή Ζαν Ζακ και του Ελβετού καθηγητή ορθοπαιδικού Χριστόφ. Αλλά και των εθελοντών γιατρών "Γλάροι του Αιγαίου", που τους ενώνει η αγάπη για τη θάλασσα και η επιθυμία που προσφέρουν πάντοτε με καλή διάθεση οι αζιέπαινοι Σιφνιοί αιμοδότες.

Ζητώ συγχώρηση για όσους αθέλητα παραλείπω από ελλιπή ενημέρωση. Θα αποτελούσε όμως σοβαρή παράλειψη η μη αναφορά της καλής μαίας Βάσως Σουλιώτη που άρχισε και ολοκλήρωσε την επαγγελματική της σταδιοδρομία στη Σίφνο, αλλά και των αγαπητών νοσηλευτριών Ειρήνης Μυτιληναίου,

Σοφίας Νερούτσου που υπηρέτησαν στο νησί, ιδιαίτερα της Ειρήνης που λειτούργησε ως πραγματική αδελφή για τους ασθενείς, αφήνοντας αγαθή μνήμη, και της νοσηλεύτριας Βασιλικής Γαϊτάνου και του παρασκευαστή, στο μικροβιολογικό και ακτινολογικό εργαστήριο Νίκου Κακάκη, και του οδηγού του ασθενοφόρου Λεωνίδα Μενεγάκη, που συνεχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με ζήλο και αφοσίωση. Αναζήτησα τα ονόματα των 40 περίπου αγροτικών ιατρών που υπηρέτησαν στη Σίφνο μετά το γιατρό μας, αλησμόνητο Σωτήρη Τριαντάφυλλο, αλλά, δυστυχώς, με πληροφόρησαν ότι δεν υπάρχει σχετικό αρχείο. Ιδιαίτερη όμως μνεία οφείλω να κάνω για τον σημερινό διευθυντή του Περιφερειακού Ιατρείου Σίφνου Σπύρο Ρουπακιώτη, ο οποίος έχει κατακτήσει την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη μας, καθώς και για τον εξαιρετικό γιατρό Άλεξ Τερρά που υπηρέτησε τελευταία με ζήλο και επιστημολογία στο νησί.

Σημείωση του συγγραφέα:

Η έρευνα για τους Σιφνιούς και φίλους της Σίφνου γιατρούς είναι πρωτογενής και στηρίχτηκε κυρίως σε προφορικές πληροφορίες. Ενδέχεται να έχουν γίνει αθέλητες παραλείψεις που οφείλονται στην αδυναμία της ανθρώπινης μνήμης σε δεδομένη στιγμή να τα ενθυμείται όλα. Γι' αυτό ο κατάλογος των ονομάτων που αναφέρονται δεν μπορεί να είναι πλήρης και οριστικός. Προκειμένου ο κατάλογος αυτός να αποκτήσει σχετική πληρότητα, πρώτα ζητώ συγχώρηση για πιθανές και αθέλητες παραλείψεις και έπειτα, με αφορμή τη δημοσίευση, παρακαλώ όσους γνωρίζουν και άλλα ονόματα γιατρών και την ειδικότητά τους να τα θέσουν υπόψη της εφημερίδας.

Σας ευχαριστώ.

Γράμματα που λάβαμε

Για το λιμάνι των Καμαρών

Αγαπητοί συμπατριώτες και σιφνιολάτρες

Σε συνέχεια του κειμένου μου, που δημοσιεύθηκε στο φύλλο Οκτωβρίου, κάνω έκκληση για να εξασφαλιστούν ανοικτές και διαφανείς διαδικασίες στο ζήτημα του σχεδίου για το λιμάνι των Καμαρών. Επειδή πρόκειται για έργο μεγάλης σημασίας και κρισιμότητας, πιστεύω πως μόνο με ανοικτό και ανοικτόμυαλο διάλογο θα πετύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Είναι, κατά τη γνώμη μου, απολύτως αναγκαίο να θεθεί ξεκάθαρα προς όλους το προτεινόμενο σχέδιο, να αξιολογηθεί και να βελτιωθεί όπου χρειάζεται, και να παρακολουθηθεί με προσοχή και η υλοποίησή του. Πρώτοι νομίζω οι Σιφνιοί και ο Δήμος θα έχουν να ωφεληθούν από μία διαφάνεια καλών προθέσεων που θα προλάβει τα όποια λάθη και τις κακοτοπιές. Σε διαφορετική περίπτωση, θα είναι αργά όταν το μετανιώσουμε...

Μήπως η Εφημερίδα θα μπορούσε να αναλάβει την σχετική πρωτοβουλία;

Να είσαστε όλοι καλά
Κλωντ Λωράν

Σύντομη απάντηση των ΣΙΦΝΑΪΚΩΝ ΝΕΩΝ

Στην ημερίδα για τον τουρισμό που οργάνωσε ο Σύνδεσμος Σιφνίων και που γράφουμε αναλυτικά σε άλλες σελίδες, άνοιξε σοβαρή συζήτηση για τη σχεδιαζόμενη ανάπτυξη του λιμανιού. Εκεί και από τις σχετικά σύντομες παρεμβάσεις, που δεν ήταν λίγες, προέκυψε διάχυτη διαφωνία για τις «βαρείες» παρεμβάσεις που προγραμματίζονται και που θα αλλοιώσουν οπωσδήποτε τη σημερινή και παραδοσιακή εικόνα της περιοχής του λιμανιού και του δρόμου με τα μαγαζιά. Συμφωνούμε με τον επιστολογράφο ότι πρέπει να γίνει ανοιχτή, δημόσια και ...εξαντλητική συζήτηση στη Σίφνο για το έργο και βέβαια η εφημερίδα προσφέρεται, όπως το κάνει εδώ και ...70 χρόνια (από την πρώτη της έκδοση δηλαδή) να φιλοξενήσει στις σελίδες της μέρος αυτής της συζήτησης, που πρέπει όμως να οργανωθεί και «ζωντανά» από κάθε αρμόδιο φορέα, π.χ πρώτα απ' όλα από το Λιμενικό Ταμείο και από το Σύλλογο «ΜΕΡΟΠΗ» των Καμαρών. Εν όψει μάλιστα των αυτοδιοικητικών εκλογών του ερχόμενου Μαΐου οι συνθήκες όχι μόνο προσφέρονται αλλά επιβάλλουν να γίνει αυτή η συζήτηση.